

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

5. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

3. ÚNORA 2013

Z obsahu:

**Ježíš Kristus -
prostředník a plnost
celého Božího zjevení**
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
16. ledna 2013
- strana 2 -

Zamyšlení k Roku víry
Prof. Dr. Georg May,
apoštolský protonotář
- strana 4 -

**Gender ideologie
ovlivňuje nepříznivě
činnost humanitárních
organizací**
- strana 4 -

Panna Maria v Banneux:
„Věřte ve mne, já věřím
ve vás.“
- strana 5 -

Katechismus andělů (9)
- strana 6 -

Křesťanství v Evropě dnes
Christoph kardinál
Schönborn
- strana 8 -

**Protesty proti
pronásledování křesťanů**
- strana 9 -

Litanie ve strastech
- strana 10 -

Andrea Mantegna: Vítězství Ctivosti nad Neřestmi (r. 1502), Muzeum Louvre, Paříž (detail)

Editorial

Křesťan v sobě nese víru církve jako nejhlubší přesvědčení, žije z víry a podle víry. Musí to být na něm poznat, že se snaží žít v každém okamžiku podle vůle Boží, že víra je silou a štěstím jeho života. Myšlenky profesora Maye (str. 4) vysvětlují důvody, které vedly Benedikta XVI. k vyhlášení Roku víry, a ukazují řešení. Víra mnoha křesťanů je ohrožena, je nemocná, profesor May hovoří dokonce o zhroucení víry. Zároveň však nachází východisko – naše vlastní obrácení. A znalost své víry.

Žijeme v době výrazné potřeby svědectví víry. Nejen v rovině filosofické či v politickém životě, ale ve světě se žádá i svědectví krve. Avšak jde zároveň o mučednictví ducha. Svou krev pro víru prolévají křesťané v Sýrii (str. 11), ale i v dalších zemích, Somálsku, Egyptě, Iráku aj. „Zde jsem, pošli mne!“ Křesťané v Sýrii dokazují, že platí také Boží ujištění: „Neboj se!“ Heroické svědectví víry!

A mučednictví ducha? Pokud se „křesťanská“ Evropa řídí smýšlením odporujícím přirozenému zákonu, ustanovenému Bohem, a křesťanský názor je považován za zaostalý a menšinový (str. 8), co je to jiného než utlačování ducha Božího na úkor „silného“ hlavního proudu? Jako by se umocňovala již starozákonní pycha člověka, projevená při prvotním hříchu, jeho arogance vůči svému Stvořiteli, jak o ní hovoří Svätý otec ve své katechezi. Ale je zde také povzbuzení – jsme vyvolený lid Boží, nikoliv podle kritérií pozemské moci, ale z lásky. Podle toho, jak se v poslední době v Evropě prosazují zákony proti životu, lidské přirozenosti a také náboženské svobodě, máme spolu s karidnálem Meisnerem i my obavu (str. 9), že by pronásledování „mohlo přijít také k nám“.

Co můžeme dělat? Obrátit se, uspořádat své hodnoty a postavit se čestně před Boží tvář. Naše ústupky ve věcech víry a mravů, snahy o zjednodušení života jsou jedním z plodů současné situace. Přemýšlejme o tom, zpytujeme svědomí před křížem v Roce víry, prosíme o pomoc Pannu Marii, největšího svědka víry. A ruku na srdce – byl bych ochoten položit svůj život za víru? Stále ještě máme na čem pracovat...

Daniel Dehner

Ježíš Kristus – prostředník a plnost celého Božího zjevení

Katecheze Benedikta XVI. při generální audienci 16. ledna 2013

Drazí bratři a sestry, druhý vatikánský koncil v konstituci O Božím zjevení, *Dei Verbum*, prohlašuje, že nejhlubší pravda veškerého Božího zjevení „nám září v Kristu, který je prostředníkem a zároveň i plností celého zjevení“ (č. 2). Starý zákon podává, jak Bůh po stvoření a navzdory prvotnímu hříchu, aroganci člověka, který se chce stavět na místo svého Stvořitele, znovu nabízí možnost svého přátelství, především prostřednictvím smlouvy s Abrahámem a během putování nepatrného izraelského národa, který si vyvolil nikoli podle kritérií pozemské moci, ale jednoduše z lásky. Tato volba zůstává tajemstvím a zjevuje styl Boha, který povolává některé nikoli kvůli vyloučení ostatních, nýbrž aby byli mostem vedoucím k Němu. Vyvolení je vždycky vyvolením kvůli druhému. V dějinách izraelského lidu můžeme rozlišit etapy dlouhé cesty, na níž se Bůh dává poznat, zjevuje se a zasahuje slovy a skutky do dějin. V tomto díle si Bůh posluhuje prostředníky, jako je Mojžíš, proroci a soudci, kteří lidu sdělují jeho vůli, připomínají požadavek věrnosti smlouvě a dbají o bdělost v očekávání plného a definitivního uskutečnění božských příslibů.

Právě splnění těchto příslibů jsme rozjímali o Vánocích: Boží zjevení vrcholí a dosahuje plnosti. V Ježíši Nazaretském Bůh skutečně navštěvuje svůj lid, navštěvuje lidstvo způsobem, který pokračuje jakékoli očekávání, posílá svého jednorozeného Syna, Boha, který se stává člověkem. Ježíš nejenže nám říká něco o Bohu, nejenže mluví o Otci, nýbrž je zjevením Boha, protože je Bůh, a tak nám zjevuje Boží tvář. Svätý Jan v prologu svého evangelia píše: „Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Bůh, který spočívá v náručí Otcově, ten o něm podal zprávu.“ (Jan 1,18)

Chtěl bych se pozastavit u tohoto „zjevení Boží tváře“. V této souvislosti svätý Jan ve svém evangeliu, které jsme slyšeli dnes na začátku generální audiencie, zmiňuje důležitou událost. Když se za-

čalo přibližovat Umučení, Ježíš ubezpečuje svoje učedníky výzvou, aby neměli strach a měli víru, a potom s nimi navazuje dialog, ve kterém mluví o Bohu Otci. A apoštol Filip náhle požádá Ježíše: „Pane, ukaž nám Otce – a to nám stačí.“ Filip je velmi praktický a konkrétní, říká to, co chceme říci i my, žádá si „vidět“ Otce, vidět jeho tvář. Ježíšova odpověď je určena nejen Filipovi, ale i nám, a uvádí nás do jádra kristologické víry církve. On totiž praví: „Kdo viděl mne, viděl Otce.“ (Jan 14,2–9) V tomto vyjádření je shrnuta novost Nového zákona, ona novost, která se ukázala v betlémské jeskyni: Boha lze vidět, ukázal svoji tvář, je viditelný v Ježíši Kristu.

Celým Starým zákonem intenzivně prostupuje téma „hledání Boží tváře“, touha spatřit tuto tvář, touha uvidět Boha, jak je, takže hebrejský termín *pānim*, což znamená „tvář“, se vyskytuje více než 400krát, z čehož 100krát je vztážen k Bohu. A poněvadž hebrejské náboženství úplně zakazuje zobrazení Boha, protože Jej nelze zpodobit, jako to činily sousední národy uctívající idoly, zdá se, že tento starozákonní příkaz ze svého kultu a své zbožnosti úplně odstraňuje možnost „vidění“. Co tedy znamená hledání Boží tváře pro zbožného Izraelitu, který je si vědom, že je nepřipustné jakékoli zobrazení? Tato otázka je důležitá. Na jedné straně se míní, že Boha nelze redukovat na nějaký předmět čili hmatatelné zpodobení, ale také nelze klást něco naroveň Bohu. Na druhé straně se však tvrdí, že Bůh má tvář, tzn. je jakýmsi „Ty“, který může navázat vztah a není uzavřen ve svém nebi, aby na lidstvo shlížel shůry. Bůh je zajisté nade vším, ale obrací se k nám, slyší nás, vidí, mluví k nám, uzavírá s námi smlouvu, je schopen milovat. Dějiny spásy jsou dějinami vztahu Boha s lidstvem, dějinami vztahu s Bohem, jenž se postupně zjevuje člověku, kterému dává poznat sebe sama, svoji tvář.

Na začátku roku, 1. ledna, jsme slyšeli v liturgii krásnou žehnací modlitbu:

Dokončení na str. 13

Tvůj Pán je dnes obklopen velkým zástupem lidí, kteří touží slyšet jeho slova. Není i tvé místo mezi nimi? Odejdi rychle na břeh Tiberiadského moře a přesvědčíš se, jaké divy milosti se dějí tam, kde přijímají Pána a jeho slovo.

Ježíš, sledován velkým zástupem, přišel k břehu, kde kotví několik rybářských lodí. V unavených rybářích poznává Pán své přátele, se kterými se již dříve setkal. Ježíš se rád vrací k tomu, kdo mu již jednou otevřel své srdce, a nabízí mu tak příležitost k prohloubení uzavřeného přátelství. Dnes mu rybář Šimon dá k dispozici svou loď, kterou Pán povýší na svou katedru. Není to pro rybáře velké vyznamenání? Budeš však ještě dnes svědkem, že toto vyznamenání není poslední. Dát Pánu k dispozici něco ze sebe a ze svého neznamená nikdy újmu, ale naopak nečekané a nedocenitelné obohacení. Raduj se spolu s Pánem z těch mnoha, kteří s upřímnou touhou přijímají jeho slova o Božím království.

Kázání skončilo a lid se rozchází. Rybáři se chtějí vrátit k práci, kterou přerušili. Pro Šimona má Ježíš jiný návrh: *Zajed' na hlubinu a spustíte síť k lovu!* Rybář, který má své zkušenosti, musí takový příkaz pokládat v dané situaci za absurdní. Jenže stejně absurdní se mohl v Káně zdát příkaz: *Naberte ze džbánů naplněných vodou a zanezte správci svatby.* Šimon má tedy důvod k tomu, aby Mistru plně důvěřoval. Nebude a ani nemůže být zklamán. To, o co v příhodném čase v noci marně usiloval na vlastní pěst, má na Pánovo slovo v nepříznivou dobu zcela opačný výsledek. Síť, které se v noci tolikrát vynořily z vody jen s několika mřenkami, hrozí prasknutím pod tíhou úlovku. Zázračné množství ryb nepochybně dokazuje, že poslušnosti v bezmezně důvěře je třeba dát přednost před vlastní zkušeností. Za výsledek, o který se poctivě snažíš, protože je to Boží vůle, přejímá odpovědnost sám Bůh. Zamysli se, zda se ti zde nenabízí klíč k pochopení mnoha tvých neúspěchů.

Připoj se k družině rybářů a pomoz jim dopravit ten přebohatý úlovek na břeh. Okus něco z námahy, která nezatažuje, protože na ní spočívá radost z nezasloužené Boží pomoci. Dvě lodi plné tak krásných ryb, to zde už dlouho nebylo. Kdo by se z takového nečekaného výsledku neradoval? Ale tito prostí, upracovaní rybáři

Na hlubinu

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Na tvé slovo spustím síť.

jsou si dobře vědomi, že tady jde o něco více než o šťastný a bohatý lov. Zaplavila je nikoliv radost, ale **úžas**.

Co je to úžas? Právě to, co prožíval Izaiáš, když viděl Hospodina na vznešeném trůně a serafové mu volali: „Svatý, svatý.“ Jeho reakce byla: *Běda mně, je po mně ve-ta. Vždyť jsem člověk nečistých rtů, a viděl jsem Hospodina svýma očima!* Svrchovaná úcta a vědomí slávy, vznešenosti a svatosti Nejvyššího v konfrontaci s vlastní hříšností ústí nutně do strachu, ze kterého však vyvádí člověka dobrotivá a shovívavá láska Nejvyššího.

To, co Izaiáš viděl vlastníma očima, to Šimon a jeho druhové spatřili zrakem své víry. Velikost úlovku je pro Šimona ničím před velikostí Božího hosta. Dnes poprvé projeví svůj nejvyšší úžas jménem všech tím nejvlastnějším a nejsamozřejmějším způsobem: padá na kolena k Ježíšovým nohám. Rozmlouvat s Pánem na kolenou není postoj nařizený oficiálním protokolem, ale zcela spontánní hnutí lidského srdce, které uchvátil posvátný úžas z bezprostřední Boží blízkosti: *Odejdi ode mě, Pane, neboť jsem člověk hříšný.* Chápeš, kdy je ti zatěžko sklonit kolena před Pánem? Když tvůj vnitřní zrak, zakalený všedností, samozřejmostí a sebevědomím, přestává vnímat propast, která leží mezi Nejsvětějším a tvou hříšností a kterou může překročit On, ale nikoliv ty. Čím více se Bůh přibližuje, tím více musí růst úžas, který přímo drtí. *Jen milostí Boží jsi to, co jsi.* Jestliže si nejsi vědom, z jaké propasti nicoty tě Ježíš k sobě pozvedá, nebudeš schopen docenit ani stupeň jeho ponížení, ani míru jeho lásky.

„*Neboj se!*“ Co ti chce říct tato Ježíšova odpověď? Božský žár se nepřibližuje k člověku, aby ho spálil, ale zapálil. Vidíš to na Šimonově příkladu. I jemu říká: „Přišel jsem za tebou, abych tě pozval k sobě. Dnes byla mou katedrou tvá lodička, zítra budeš touto katedrou ty. *Od této chvíle budeš lovit lidi.* Zajedeš-li na hlubinu v mém jménu, budeš svědkem jiných zázračných rybolovů: Ty, kteří sedí v temnotách a ve stínu smrti⁽¹⁾, budeš přivádět ke Světlu.“ Ač-

Liturgická čtení

1. čtení – Jer 1,4–5.17–19

Za (krále) Jošijáha Hospodin mě oslovil: „Dříve než jsem tě utvořil v lůně, znal jsem tě; dřív než jsi vyšel z mateřského života, posvětil jsem tě, prorokem pro národy jsem tě ustanovil. Přepásej svá bedra, vstaň a mluv k nim vše, co ti přikážu. Nelekej se jich, abych tě nezbavil odvahy před nimi. Já totiž dnes udělám z tebe opevněné město, (železný sloup a) bronzovou zeď proti celé říši, proti judským králům a jejím knížatům, proti jejím kněžím i lidu země. Budou proti tobě bojovat, ale nepřemohou tě, neboť já budu s tebou – praví Hospodin – abych tě vysvobodil.“

2. čtení – 1 Kor 12,31–13,13

Bratři! Usilujte o dary lepší. A teď vám chci ukázat ještě mnohem vzácnější cestu. Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale neměl lásku, jsem jako znějící kov a cimbál zvučící. Kdybych měl dar prorokovat, rozuměl všem tajemstvím, ovládl všecko, co se může vědět, a víru měl v nejvyšší míře, takže bych hory přenášel, ale neměl lásku, nejsem nic. A kdybych rozdával všecko, co mám, a (pro druhého) do ohně skočil, ale neměl lásku, nic mi to neprospěje. Láska je shovívavá, láska je dobrosrdečná, nezávidí, láska se nevychloubá, nenadýmá, nedělá, co se nepatří, nemyslí jen a jen na sebe, nerozčiluje

Dokončení na str. 7

koliv Šimon nemá zatím tušení, co se za tím vším skrývá, nemá nejmenší pochybnosti ani otázky. V jeho srdci se vznítil božský plamen a Pán v něm může najít stejnou odpověď, jakou slyšel od Izaiáše: *Zde jsem, pošli mne!*

Ve chvíli, kdy by měli rybáři zužitkovat a zpeněžit dvě plné lodi ryb, dochází náhle v jejich životě k zásadnímu obratu, který by dnešní mentalita označila za bláznovství: *Všechno tam nechali a šli za ním.* Všimni si, že to není rozhodnutí po velkém vnitřním boji. Pánovo volání a nabídka má pro ně takovou hodnotu, že na cenu všeho hmotného majetku ani nepomyslí. Teprve mnohem později jim Pán řekne, jaká je čeká odměna.

Odejdeš odsud jako pouhý svědek, nebo se připojíš k povoláním? Měl bys zvolat:

„*Chci tě chválit, Pane, celým svým srdcem. Vrhnu se na tvář směrem k tvému svatému chrámu. V mé duši jsi rozhojnil sílu, budu opěvovat tvé cesty!*“⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Lk 1,79; ⁽²⁾ resp. žalm 138

Zamyšlení k Roku víry

Papež Benedikt XVI. vyhlásil Rok víry. Ví proč. Svátý otec poznal, že víra – jak obsahově, tak jako postoj – se u bezpočtu katolických křesťanů zhroutila nebo je nakažená. Mnohé výstupy z církve, nemalé přestupy k protestantismu a stoupající odpady k islámu v naší zemi (Německu – pozn. redakce) jasně ukazují rozšiřující se náboženskou ochablost katolických věřících. Není pochyb: Katoličtí křesťané a tím společenství víry, církve, jsou v největším ohrožení. Neboť víra je v jistém smyslu základ církve. Lze správně říci: Katolická církev je společenství těch, kteří se shodují ve víře v Ježíše Krista, metafyzického (ontologického) Božího Syna. Katolický křesťan se stává křesťanem skrze křest, vyznáním neporušené víry a poslušností vůči Kristem založenému úřadu. Podle koncilu v Tridentu je víra počátkem spásy člověka, základem a kořenem jakéhokoliv ospravedlnění. Bez víry je nemožné se Bohu líbit. (srov. Žid 11,6)

Co rozumíme pod pojmem víra? Víra je (v poslušnosti) odpověď člověka na zje-

vení Boží. Ve víře se váže člověk na Boha a přijímá jím zjevenou pravdu. Proti mylným představám, které se poslední dobou vyskytují, je nad každou pochybnost jasné, že k plné víře patří neoddiskutovatelně její přijetí za pravdivou. Věříme to, co je v Písmu a Tradici jako v Božím zjevení obsaženo a co je církví závazně předkládáno. Dopis Židům popisuje víru obsahově jako „spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme“ (Žid 11,1). Víra se podle toho podstatně upíná k tomu, v co doufá a co nevidí. V tom spočívá její důstojnost, ale i její potíže.

Bohatství víry je souhrnně předloženo ve formulacích a vyznáních. Ty jsou obsaženy v Písmu svatém (např. Sk 8,36–37) a jsou rozvíjeny a rozšiřovány díky rostoucímu pokroku v poznání a odmítání bludů. Formulace víry a vyznání víry jsou pro obsah a výraz víry nepostradatelné. Jimi a skrze ně se vyznáváme k vyřčeným skutečnostem.

Lidé dostávají víru od církve. Katolická víra je právě víra církve. Církev je „sloup a základy pravdy“ (1 Tim 3,15). Uchovává víru a předává ji dále, vede lidi k pochopení a k žití víry.

Svátým otcem vyhlášený Rok víry chce víře v církvi a ve věřícím člověku vytvořit místo, které jí patří. Tento úmysl klade na nás všechny jasné a jisté požadavky. Na prvním místě musí být křesťanům opět zdůrazněn smysl a důležitost víry. Na ryzi a čisté víře závisí v určitém ohledu všechno: uchování a rozšíření

církve, život a působení členů církve. Víra katolické církve je jediný úplný a bezchybný souhrn Božího zjevení, který na zemi existuje. V tom mu nemůže vyznání žádného náboženského společenství konkurovat. Dnes je často slyšet: „Všechno je jed-

no.“ Ale to je špatně a vede to do bludu. Katolickou církev odděluje od ostatních křesťanských náboženských společenství stěžejní a závažné protiklady. Sjednocení s nimi je možné dosáhnout pouze návratem do otcovského domu, který ta společenství opustila. Katolický křesťan musí učinit víru základem svého života. To však může pouze v případě, jestliže je o víře přesvědčen a je jí naplněn. Jen pokud je jeho víra uchovávána co nejnějněji, dokáže své okolí ve víře posilovat a k víře jej vést. Zde se spojuje Rok víry s výzvou k nové evangelizaci. Církev má růst jak počtem, tak vnitřní silou. K tomu má Rok víry pomoci. Vlažní mají být horliví, odpadlí se mají vrátit zpět.

Na druhém místě musí být obnoveno neporušené sdělování víry. Učitelé víry na vysokých školách a fakultách musí dát podnět k tomu, aby byly odmítnuty všechny odchylky od víry církve a všechny koncese požitkářské společnosti. Je to nesnesitelná situace, když osoby, které učí ve jménu církve, víru (a řád) právě této církve pohřbívají. Katecheti musí vést své vyučování podle „Katechismu katolické církve“ a zprostředkovat dětem a mládeži víru církve bez poskvrny, ve vši jasnosti a s vlastním nasazením. Fatální „náboženské knihy“ se mají nahradit pracovními materiály, které představují katolické vyznání jako jediné pravé a absolut-

Gender ideologie ovlivňuje nepříznivě činnost humanitárních organizací

Křesťanský pohled na člověka je vystaven tlaku současné západní etiky. Touto problematikou se zabývali členové a poradci Papežské rady *Cor Unum* na svém letošním plenárním zasedání. Sekretář tohoto vatikánského úřadu, Mons. Giampietro dal Toso, Vatikánskému rozhlasu vysvětlil, s jakými obtížemi se dnes musí vyrovnávat katolické charitativní instituce: „Existují mezinárodní síly, které se snaží šířit jisté pojetí člověka, které není v souladu s katolickým nebo všeobecně křesťanským pohledem. Ještě tragičtější je, že na humanitární organizace jsou kladeny podmínky, které v žádném případě nemůžeme sdílet. Příkladem je ideologie

genderu, která popírá rozdíl mezi mužem a ženou. Tyto diskuse pak silně ovlivňují dialog mezi církevními dobročinnými a sekulárními veřejně prospěšnými organizacemi. Naše plenární zasedání tedy chce upozornit naše charitní katolické organizace na tento zásadní antropologický problém. Ve vztahu k jiným mezinárodním organizacím nechceme jednoduše kritizovat, nýbrž vyzdvihnout křesťanské pojetí člověka se všemi jeho výzvami a možnostmi. Především se tedy jedná o to, jaký kladný příspěvek můžeme do této debaty přinést,“ zdůrazňuje sekretář Papežské rady *Cor Unum*.

Česká sekce
Vatikánského rozhlasu

ni, protože chtěné Bohem. Stav, kdy jsou žáci a studenti vyučováni o islámu a buddhismu, ale o své vlastní víře nedokážou nic zodpovědět (srov. 1 Petr 3,15), je nemožný. Kazatelé musí přednášet o evangelii s přesvědčením a nadšením a vyvarovat se jakéhokoli zmírnění a zkseslení. Je nejvyšší čas, aby se mezi lidem šířilo učení o rozdílech mezi katolíky a protestanty nejen od ambonu, ale i tiskem, brožurami a přednáškami, a sice kvůli žalostné návštěvnosti bohoslužeb.

Na třetím místě musí víra ovlivňovat život. Znalost víry je nepostradatelná, ale to nestačí. Víra církve musí být v křesťanech přesvědčením. To znamená: oni musí být svou pravdou a ctností prostoupeni. Věřící musí žít podle víry a z víry. Musí na nich být znát, že se snaží žít podle vůle Boží. Lidé na nich musí postřehnout, že víra je silou a štěstím jejich života. Život z víry znamená věrné plnění náboženských povinností: denní modlitba, bezvýjimečná návštěva nedělních bohoslužeb, pravidelná svátost smíření, důstojné přijímání Nejsvětější svátosti. Život z víry znamená příkladné plnění povinností vyplývajících z povolání. Katoličtí křesťané se musí vyznačovat svědomitostí a snaživostí v pracovním životě.

„Taková je přece Boží vůle, abyste dobrým jednáním umlčovali nevědomost nerozumných lidí.“ (1 Petr 2,15) Život z víry vyžaduje poslušnost vůči Boží vůli v manželství a rodině. Příprava na manželství vyžaduje úctu a ovládnutí se. Život v manželství se podaří jen při sebezáporu a ochotě trpět. Katolické rodiny se musí opět vyznačovat radostí z dětí. Rodiče mají svatou povinnost uchovat nefalšovanou víru a předávat ji svým dětem. Rok víry v úmyslu Svatého otce se může zdařit jen tehdy, jestliže se všichni obrátíme. Musíme pochopit, že jsme svou víru ještě nebránili vlastní krví (srov. Žid 12,4). V křesťanství platí základní věta: Dost není nikdy dost. Vždycky můžeme dělat víc než dosud, můžeme ze sebe dostat ještě víc. Nezklamme Svatého otce. Nezklamme Trojjediného Boha. Nechme čas milosti, který nám Rok víry nabízí, jen tak pomínout.

Z IK-Nachrichten 12/2012
přeložil -tk-

Panna Maria v Banneux: „Věřte ve mne, já věřím ve vás.“

15. ledna před 80 lety se v belgické obci Banneux zjevila Matka Boží malé Mariettě. Mimořádná událost se opakovala celkem osmkrát. Matka Boží se představila jako *Panna chudých* a tak je dosud ctěna na celém světě. Roku 1985 navštívil místo zjevení Jana Pavel II. Na místě těchto tzv. soukromých zjevení 15. ledna slavil mši svatou apoštolský nuncius v Belgii, Mons. Giacinto Berloco. V Itálii působí hnutí, které se odvolává k těmto mariánským zjevením z roku 1933. Nazývá se *Movimento Madonna dei Poveri* a jeho představitel P. Mario Zani přiblížil pro Vatikánský rozhlas poselství Panny Marie z Banneux:

„Podíváme-li se na věc ze zeměpisného, ale i sociálního hlediska, Panna Maria se zjevila na místě, které je téměř na periferii Německa a Francie a které bylo dějištěm hrůzného válečného střetu během první světové války a potom bohužel i během té druhé. Panna Maria se zjevuje ve vesničce a navíc děvčátku z chudé rodiny, chudé i pokud jde o víru, a přináší poselství toho, jehož chudobou jsme zbohatli, svého Syna Ježíše. V Banneux mluví prostota a skromnost. Nejsou tu ani velké kostely, velká poutní centra. I tyto aspekty myslím dokreslují téma lidské křehkosti tohoto místa, kde Maria říká: Jsem zde, jsem přítomna a představuji vám Ježíše Krista.“

Právě tato spojitost je zářející. Chudoba a děti vystupují na mnoha místech mariánských zjevení: v Guadalupe, Lurdech, Fatimě...

„Zajisté. Právě Maria se totiž označuje za chudou a pokornou před Bohem. A důležité je také, že Maria přivádí tuto chudobu k osvětlení, aby

ji její Syn proměnil. Vede malou Mariettu k prameni a říká jí, aby ponořila ruce do vody. Toto gesto znamená ponoření v Krista, do pramene života věčného. Je to krásný symbol, který odkazuje ke křtu. Ponořením v Ježíše Krista jsme očištěváni a znovu zrozeni. Kdo přistupuje k prameni života, sám se stává pramenem. Zvláště v tomto Roce víry je důležité, abychom důvěřovali a svěřili se Ježíši Kristu.“

Belgie, kde se Banneux nachází, je dnes jednou z nejvíce sekularizovaných zemí Západu. A tamější mariánská svatyně je nadále světlem, které vyzářuje víru...

„Ano, to je pravda. Právě prostředím, ve kterém se tehdy Panna Maria zjevila, bylo prostředím velmi chabé víry, jak u malé Marietty, tak v její rodině, tak také v hlubokých pochybách abbého Jamina, který byl v Banneux farářem. Tento kněz měl své vlastní pochyby, protože se sám nacházel v krizi. Při pátém zjevení se děvčátko jménem abbého Jamina Madony zeptalo: »Krásná Paní, kaplan žádá nějaké znamení«, a dostalo se mu pozoruhodné odpovědi: »Věřte ve mne, já věřím ve vás.«“

Osmdesát let po zjeveních se úcta k Panně Marii z Banneux vyskytuje prakticky na celém světě, byť není její poselství tak známé jako z jiných míst mariánských zjevení. Mons. Kerkhofs, biskup v Lutychu, pod něhož Banneux spadá, uznal tato zjevení 22. 8. 1949 těmito slovy: „Věříme ve svědomí, že můžeme a máme uznat bez výhrad (...) skutečnost osmi zjevení svatě Panny Marietty Becové.“

Česká sekce
Vatikánského rozhlasu

POZNÁNÍ OSVÍCENÍM

Co se nazývá osvícením?

Intelligence andělů, která není podmíněna viditelným světem, nemá zapotřebí tak jako inteligence lidská postupovat pomocí abstrakce, to znamená vyvozovat myšlenky ze smyslových představ. Pseudo-Dionysius Areopagita (5. století) vysvětluje, že „hierarchie vyšší předávají poznání nižším hierarchiím tím, že jistým způsobem filtrují oslepující světlo Nejsvětější Trojice, které všichni nemohou vidět stejným způsobem“ (*Nebeská hierarchie*, III).

Co říká svatý Tomáš, „Andělský učitel“?

Svatý Tomáš učí, že anděl je osvícen tehdy, když jiný anděl postavený do vyššího řádu mu předává světlo vyzařující přímo z božské inteligence, tak jako učitel předává své vědění žákovi. Vedlejší komunikace mezi anděly navzájem, vyvolané jejich vlastní vůlí, se nazývají *prosté mluvení*. („Vedlejší komunikací“ se nazývá komunikace mezi anděly stejného řádu. Ta je v teologické tradici označována jako „prosté mluvení“, lat. *locutio simplex*, zatímco komunikace anděla vyššího řádu andělovi nižšího řádu se nazývá „osvícení“, lat. *illuminatio* – pozn. překl.)

Vyskytuje se tato teorie poznání osvícením u ostatních stvoření?

Ano, ale analogicky. Vidíme také zde velký zákon účasti: *bonum diffusivum et communicativum sui est* („dobro se šíří a sdílí samo sebou“), který dochází svého ověření v řízení Božím. Osvícení se projevuje jako způsob mnohem vznešenější komunikace, pomocí něhož nebeské hierarchie šíří své světlo na blažené duchy položené v nižším postavení, jako by tak působila kaskáda světla vycházející z božského slunce. Pseudo-Dionysius přenáší tento pojem účasti v aplikaci na stupně kněžství (kněz, jáhen, podjáhen): vidí v nich odlesk nebeské hierarchie; to pak ovlivní veškerou symboliku ve výkladu liturgických obřadů ve středověku.

Mohou andělé osvětlit lidi?

Dom Vonier odpovídá: „Osvícení lidského rozumu je nejpřímější a nejobvyklejší účinek andělské ochrany. Podle svatého Tomáše (*STh* I, q. 113, a. 5, ad 2m)

Katechismus andělů (9)

není přehnané říci, že lidské pokolení je udržováno ve své mentální rovnováze díky neustálé bdělosti dobrých duchů.“

Jak se toto osvícení uskutečňuje?

Nechme odpovědět svatého Tomáše: „Zrovna tak jako teplota vlažného tělesa stoupá přítomností tělesa hořícího, stejně intelektuální potenciál nižšího anděla se zvětšuje tím, že vyšší anděl vstoupí s ním do styku.“ (*STh* I, q. 106, a. 1) Je to tudíž jakýsi druh osmózy mezi andělem a lidským duchem. Tento způsob ovlivňování pomocí osmózy, který andělé používají u svých chráněnců, není nic udivujícího. Nepozorujeme často obdobný jev, když při setkání, které by mohlo být výbušné a nepokojné, někdo jen svou pouhou přítomností dokáže šířit ovzduší klidu a čistoty? Je zde také vliv svatých: blízko nich se i duše vzdálené dobru cítí lépe. Vliv andělů na lidstvo probíhá analogicky: mluvíme o téměř přátelském způsobu.

Může se anděl mýlit?

Svatý Tomáš na to odpovídá, že ne, a předkládá důvody (*STh* I, q. 58, a. 5). Omyl se nemůže týkat bezprostředního vnímání skutečnosti, ale úsudku, který formujeme na základě tohoto vnímání. Příklad: představa hole ponořené do vody. To, co *vidí* oko (zlomená hůl) není omyl. Klam by vycházel z *úsudku*, že je hůl opravdu zlomená. Anděl ale není obětí optického klamu, neboť on vidí podstatu, a nikoliv akcidentální formy, pod kterými se jeví navenek. V tom je důvod toho, že se anděl nemůže mýlit. V tomto článku svatý Tomáš na námitku, že démoni se dopustili omylu, odpovídá tak, že to byla jejich zvrhlá vůle, která odtáhla jejich rozum od moudrosti Boží. V tomto odlišném smyslu dokazuje Andělský učitel na jiném místě, že se čistí duchové mohou mýlit (srov. *STh* I, q. 63, a. 1, ad 4m).

Mohou andělé komunikovat mezi sebou? Existuje řeč andělů?

K tomuto tématu cituje svatý Tomáš list ke Korintským: „Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými...“ (*STh* I, q. 107, a. 1) a uzavírá se svatým Řehořem: „Sluší se, aby náš duch se pozdvihl nad těles-

nou mluvu a byl pozdvížen k vznešenější a neznámé formě vnitřní mluvy.“ (*Moralia* II, kap. 7)

Z druhé strany nebeští duchové vytvářejí hierarchickou společnost žijící v dokonalém společenství lásky; je tedy normální, když mezi sebou komunikují, když obdivují odraz Boží krásy, který je proniká, když zpívají, když hrají, žasnou, jásají, když se chvějí a když si mezi sebou sdělují důvody své radosti.

Oslovuje anděl Boha?

Taková je jedna z otázek *Summy teologické* svatého Tomáše (I, q. 107, a. 3). Jeho odpověď je kladná, cituje proroka Zachariáše: „Anděl Páně odpověděl: *Pane zástupů, jak dlouho potrvá, než se slituješ nad Jeruzalémem?* (...) Tímto způsobem mluví anděl k Bohu, buď když se radí s Boží vůlí o tom, co má dělat, nebo když obdivuje dokonalost Boží, kterou nikdy zcela nepochopí. Odtud slova svatého Řehoře mluvící o tom, že andělé hovoří s Bohem, když rozvažují o tom, co je přesahuje, a chvějí se v pohnutí úžasem.“

Mohou andělé proniknout do tajemství srdcí?

Svatý Tomáš pokládá otázku (*STh* I, q. 57, a. 4) a bez váhání na ni odpovídá: Jenom Bůh proniká do intimní svatyně duše, kde se utvářejí myšlenky a chtění. Ale současně říká, že si anděl může domyslet myšlenky a sklony lidí podle skutků prováděných navenek, stejně jako lékař odhaluje nemoc podle jejich příznaků.

Písmo svaté dokládá, že poznání srdcí náleží Bohu:

„Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevyléčitelné. Kdopak je zná? Já Hospodin zpytuji srdce a zkoumám ledví, já každému splatím podle jeho cesty, podle ovoce jeho skutků.“ (Jer 17,9–10)

„Ty pak, můj synu Šalomoune, poznávej Boha svého otce a služ mu celým srdcem a ochotnou myslí. Hospodin zkoumá srdce všech, postřehne každý výtvar mysli. Budeš-li se ho dotazovat, dá se ti najít, jestliže ho opustíš, odvrhne tě navždy.“ (1 Kron 28,9)

„Což by to Bůh neodhalil? Zná přece tajnosti srdce.“ (Ž 44,22)

„Kéž je konec zlobě svévolníků. Dej, ať spravedlivý stojí pevně, Bože spravedlivý, jenž zkoumáš srdce a ledví!“ (Ž 7,10)

„Boží slovo je (plné) života a síly, ostřejší než každý dvojsečný meč: proniká až k rozdělení duše a ducha, kostí a morku, a pronáší soud i nad nejvnitřnějšími lidskými myšlenkami a hnutími.“ (Žid 4,12)

Přesto však někteří teologové tvrdí, že svatá důvěrnost duše se svým andělem strážným mu může dovolit proniknout do intimity svatyně, kde se odehrávají velká rozhodnutí.

Bude na onom světě - nakolik to naše chabé smysly mohou chápat - úplně odstranění stvořených věcí, jako kdyby osudem bytostí, které poznamenaly svou stopou lidské dějiny, bylo nikdy neexistovat?

Svatý Petr píše, že den Páně přijde, „když nebesa s rachotem zaniknou a vesmír se žářem roztaví (...), ale my čekáme podle slibu nové nebe a novou zemi“ (2 Petr 3,10-13). Obnova tedy není destrukce. V jaké podobě budou pozemské skutečnosti obnoveny? Jacques Maritain naznačuje, že to bude úkolem andělů: „Křesťan,“ jak říká, „se netěší z nenahraditelné ztráty nejmenší prchavé reality, tváře, gesta ruky, svobodného činu nebo hudebního akordu, kde vystupuje alespoň trochu lásky a krásy... Věřící, že nic z toho nepomijí, poněvadž paměť andělů střeží všechny tyto věci, a že to, co je vybráno a vysloveno skrze tyto duchy a v nich, je v nich lepším způsobem než samo v sobě; věří, že andělé neustávají o tom vyprávět jedni druhým a nechávají v sobě obnovovat na tisíce způsobů dějiny této ubohé země.“ (*Science et Sagesse*. Paříž, 1935)

Na druhé straně paměť andělů, stejně jako naše paměť později na věčnosti, je zčásti vybavuje pro jejich nesmírnou věčnost nad Božím plánem.

Jak mohou toto poznání vykonávat ryzí duchové na konkrétních bytostech: mohou být v kontaktu?

Jestliže anděl, ryzí duch, nemůže být místně určený, pak nemůže obsáhnout a zabrat jedno místo; může nicméně působit na věci, takže je možné říci, že je lokálně přítomen tam, kde působí. Představitel, která ukazuje anděla strážného vedle svého malého chráněnce, když

se, zapomíná, když jí někdo ublíží, má zármutek, když se dělá něco špatného, ale raduje se, když lidé žijí podle pravdy. Láska vše omlouvá, všemu věří, nikdy nad ničím nezoufá, všechno vydrží. Láska nikdy nepřestává. Dar prorokování pomine, dar jazyků už nebude, dar poznání zanikne. Neboť kusé je všechno naše poznání, nedostatečné je naše prorokování. Ale až přijde to, co je dokonalé, zanikne to, co je částečné. Když jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, myslel jsem jako dítě, usuzoval jsem jako dítě. Když se však ze mne stal muž, všechno dětské jsem odložil. Nyní vidíme jen jako v zrcadle, nejasně, ale potom uvidíme tvář v tvář. Nyní poznávám věci jenom nedokonale, potom poznám dokonale, podobně, jak (Bůh) poznává mne. Nyní trvá víra, naděje a láska, tato trojice. Ale největší z nich je láska.

Evangelium - Lk 4,21-30

Ježíš promluvil v synagoze: „Dnes se naplnilo Písmo, které jste právě slyše-

li.“ Všichni mu přisvědčovali, divili se milým slovům z jeho úst a říkali: „Není to syn Josefův?“ Řekl jim: „Jistě mi připomenete přísloví: Lékaři, uzdrav sám sebe! Udělej i tady ve svém domově to, o čem jsme slyšeli, že se stalo v Kafarnau.“ Dále řekl: „Amen, pravím vám: Žádný prorok není vítán ve svém domově. Říkám vám podle pravdy: Mnoho vdov bylo v izraelském národě za dnů Eliášových, kdy se nebe zavřelo na tři léta a šest měsíců a nastal velký hlad po celé zemi; ale k žádné z nich nebyl poslán Eliáš, jen k vdově do Sarepty v Sidónsku. A mnoho malomocných bylo v izraelském národě za proroka Elizea, ale nikdo z nich nebyl očištěn, jenom Námán ze Sýrie.“

Když to slyšeli, všichni v synagoze vzplnuli hněvem. Zvedli se, vyhnali ho ven z města a vedli až na sráz hory, na níž bylo vystaveno jejich město, aby ho srazili dolů. On však prošel jejich středem a ubíral se dál.

ho provází a chrání v nástrahách, není chybná pod podmínkou správného pochopení: tato andělova blízkost, ačkoli je netělesná, je v nejvyšší míře účinná: *per contactum virtutis*, jak říká svatý Tomáš (kardinál Journet to překládá: „skrze duchovní dotyk jeho kontaktní síly“).

Jak rozličné jsou způsoby, kterými andělé působí na stvořené bytosti?

V podstatě se rozlišují tři různé způsoby činnosti andělů:

- 1) působení proti démonům,
- 2) smyslově vnímatelný vliv působící buď na lidské tělo, nebo na vnitřní smysly,
- 3) čistě duchovní působení na rozum.

ad 1) Působení proti démonům se uskutečňuje velmi tajemným způsobem od ducha k duchu silou rozumu a vůle, která podle případů oslabuje a maří škodlivou činnost démonů. Takové příklady jsou uvedeny v Bibli: „Tehdy nastal na nebi boj: Michael a jeho andělé se postavili proti nim... Velký drak - starý had, nazývaný ďábel a satan, svůdce celé země - byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním.“ (Zj 12,7,9)

ad 2) Existuje forma smyslově vnímatelného vlivu, který se provádí buď skrze zjevení, kdy anděl na sebe bere lidskou podobu, jak je to obvyklé v Bibli a v životě svatých (Heliodor, strážce chrámu, na-

pomínaný anděly; svatý Petr osvobozený andělem z okovů), nebo způsobem neviditelného zásahu, ale vykonávaného na smyslech (dotyk, vnitřní slova nebo vidění). Někdy jsou to znamení velmi slabá, která varují duši před nebezpečím, před pokračováním v cestě nebo před pokušením. V životě svaté Františky Římské čteme, že někdy dostávala malé plesnutí přes tvář, lehké, ale všemi slyšitelné, které jí uděloval její anděl, když s ní nebyl spokojen. Svatého Jana Boska chránil v kritických situacích velký šedý pes, který se tajemně objevoval a mizel...

ad 3) To je mnohem účinnější způsob ovlivnění, který se provádí dvěma způsoby (srov. *STh* I, q. 111, a. 1). Na jedné straně „andělé předkládají lidem rozumovou pravdu pod smyslovou představou“, neboť „lidský duch nemůže tuto rozumovou pravdu chápat v celé její nahotě, protože je pro něj přirozené poznávat skrze obrazy“. Na druhé straně „lidský duch, který je nižší než rozum andělů, je posilován jeho činností“. Avšak sdělování vnuknutých myšlenek a nadpřirozených sil prostřednictvím andělů jako nástrojů Boží moci je rezervováno pro případy prorockých vidění. (srov. *STh* II-II, q. 172, a. 2)

(Pokračování)

Přeložili ing. Antonín Džbánek a P. Štěpán M. Filip OP

Křesťanství v Evropě dnes

Vídeňský kardinál měl 12. září 2012 v Berlíně jako čestný host proslov k tzv. St. Michael-Jahresempfang. Mezi zúčastněnými byli vedle arcibiskupa Zollitsche a četných duchovních také spolková kancléřka Merkelová a další členové spolkové vlády. Z kardinálova projevu vyjímáme:

Začnu malou epizodou, která se mi silně zapsala do paměti. V říjnu 2007 se sešli předsedové evropských římskokatolických biskupských konferencí k výročnímu setkání v portugalském mariánském poutním místě Fatima. Tématem byla rodina v Evropě. Jeden z nás představil pro něj i pro ostatní dramaticky pojatou situaci:

Nemůže brzy nastat okamžik, kdy evropská společnost ve své většině řekne křesťanům: Vy jste mezi námi cizími tělesy! Vaše hodnoty nejsou našimi hodnotami. „Evropské hodnoty“ jsou jiné než křesťanské. Vy nepatříte mezi nás!

Je to přehnané, je to nedůtklivé? Stalo se křesťanství v sekularizované Evropě cizím tělesem? To křesťanství, které zjevně bylo nosným kořenem evropské identity – nebo snad ještě je? Stále více se cítí křesťané, kteří své křesťanství myslí vážně, vytlačováni na okraj. Ano, dokonce částečně diskriminováni. Organizace OSZE (Organisation für Sicherheit und Zusammenarbeit in Europa – Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě) se sídlem ve Vídni zřídila zvláštní oddělení, které v zemích OSZE pozoruje a registruje diskriminaci křesťanů. Má hodně práce!

Ve stále více oblastech jde „hlavní proud“ jiným směrem než křesťanství. Když přehlédneme posledních 40 let, nevyhnutelně zjistíme: Křesťanství je stále více vytlačováno na okraj. To říkám s rozvahou, diagnosticky.

Když v roce 1974 v Rakousku socialistická menšinová vláda Bruna Kreiskyho požadovala, aby byl potrat z velké části beztrestný, byly vedeny intenzivní debaty, které vedly také k hlasování v parlamentu a k referendu. Vzpomínám si na televizní interview se spolkovým kancléřem Kreiskym. Na otázku jednoho novináře, jestli by si mohl představit, že jsou v Rakousku lidé, kteří mají potíže s takzvaným „umělým přerušením těhotenství“, odpověděl: „Mohu si představit, že velice, velice náboženští lidé s tím potíže mít mohou.“ To vyznělo tak, jako by těchto lidí bylo „veli-

ce, velice“ málo. „Náboženský, to je v každém případě zaostalý, ne na úrovni doby, a ještě v menšině.“ Je možné, že to Kreisky tenkrát nemyslel pohrdlivě. Ale bylo to tak nicméně pokaždé.

Odsouhlasení prošlo extrémně těsně: 93 hlasů ku 88 pro potrat. Referendum k „ochraně života“ dostalo velkou podporu, zůstalo ale neúčinné. A ani dodnes nebyla žádná rakouská vláda schopna uskutečnit všechna tehdy slíbená „doprovodná opatření“, která by zlepšila ochranu života.

Podle mého mínění je ale mnohem tragičtější, že Kreisky umístil odpor proti potratu především mezi „velmi, velmi náboženské lidi“. Onen především církevní, křesťanský odpor, vedený kardinálem Franzem Königem, nebyl založen primárně nábožensky, i když byl silně nábožensky motivován. Šlo daleko více o uznání a zákonnou ochranu lidského života, tedy o základní lidské právo. **Církev tady ne-**

V tak bolestném sporu o ochranu života našla Matka Tereza z Kalkaty jedinečně přesvědčivou odpověď – přímo pomáhající skutek, když řekla: „Nezabíjejte! Dejte je mně!“

Christoph kardinál Schönborn

ochraňovala speciální náboženské právo, nýbrž rozumem zdůvodněné lidské právo.

Papež Benedikt XVI. ve své řeči před Německým spolkovým sněmem (22. září 2011) poukázal přesně na toto.

V čem to spočívá, že, jak řekl papež, „v posledním půlstoletí došlo k dramatické změně situace“?

„Myšlenka přirozeného práva se dnes považuje,“ řekl dále, „za nějakou zvláštní katolickou nauku, o níž se mimo katolické prostředí nediskutuje, takže se lidé už skoro stydí tato slova vůbec používat.“

Od sedmdesátých let vývoj důsledně pokračoval v tom samém směru. Po právním „uvolnění“ počátku života došlo nevyhnutelně na konec života. Debata o eutanazii postihuje s neúprosnou důsledností stále více evropských zemí.

Rakousko je (ještě?) v té šťastné situaci, že existuje celoparlamentní shoda proti eutanazii a v hospicovém hnutí k doprovázení ke smrti. Tady děkujeme velmi silnému svědectví kardinála Königa, který několik málo týdnů před svojí smrtí (v 99. roku života) ve svém nezapomenutelném dopise k rakouskému ústavnímu sněmu napsal větu: „**Lidé mají zemřít v ruce jiného člověka, nikoliv rukou jiného člověka.**“

Jak dlouho bude tato shoda v Rakousku odolávat tlaku evropského „hlavního proudu“? Zdržím se komentáře k vnitroněmeckému vývoji v této otázce. Poukážu jen na to, že prezident Horst Köhler často cituje slova kardinála Königa.

Uvedu třetí příklad, kde se ze strany církve argumentuje ne právě nábožensky přirozeným právem, nezcizitelnou důstojností člověka, a přesto zde církevní pozice jednoznačně ztrácejí: náročný výzkum embryí.

Několik let mohla „blokační menšina“ zemí EU bránit, aby finance EU netekly do embryonálně-konzumního, to znamená embrya usmrcujícího výzkumu, především v oblasti kmenových buněk: zde blokovaly Německo spolu s Polskem, Itálií, Irskem a Portugalskem.

Protesty proti pronásledování křesťanů

Toto tažení nevydrželo dlouho. Stejně jako ona další, která se bránila proti zákonnému zrovnoprávnění registrovaného partnerství lidí stejného pohlaví s manželstvím.

„Dovedu si představit, že velmi, velmi náboženští lidé s tím mohou mít potíže,“ myslel si Bruno Kreisky v roce 1974. Jde křesťanství v Evropě v tomto od té doby nezadržitelném, nezvratném vývoji od jednoho k druhému, k nezadržitelnému ústupu? Už nejsou jeho hodnoty dlouho často zapřísahanými „evropskými hodnotami“? Stále více se angažovani křesťané cítí být menšinou. To ukázala debata o kmenových buňkách, to ukazuje i nyní diskuse o krevních testech ke včasnému zjištění postižení plodu, nebo v otázce preimplantační diagnostiky. Mnozí katoličtí členové v různých etických komisích si stěžují na to, že slyší stále jenom jejich „ne“ k novým rozvojem, a nikoliv „ano“ k tomu, co jejich postavení motivuje: **ano k životu, k ochraně života, k bezpodmínečné důstojnosti člověka od početí až do přirozené smrti.**

Myslím si, že jsme ještě příliš málo uvažovali, co toto vytlačování na okraj pro křesťanskou identitu v dnešní sekularizované Evropě znamená. Jak se ke „křesťanským hodnotám“ v Evropě stavíme, když stále více a více křesťanů říká: „Vaše hodnoty“ nejsou „naše hodnoty“? Myslím, že mnozí z nás, ať věřící nebo církevní funkcionáři, kolísáme mezi přizpůsobením a vymezením. Obojí má hranice. Jak daleko může jít politický kompromis, který se při tvorbě zákonů skloní před parlamentní většinou? Jistě jsou mnohé zákony schopné kompromisu. Papež Benedikt ale ve spolkovém sněmu poukázal na to – podobně jako ve své působivé řeči ve Whitehall, v parlamentu v Londýně –, že „v základních otázkách práva, v nichž jde o důstojnost člověka a lidstva, princip většiny není dostačující“.

Co ale, když se kvůli principu většiny vyvíjí tvorba zákonů a jím vytvořený a zároveň také ovlivněný společenský konsensus pryč od křesťanských hodnot, což stává křesťany nejen do pozice menšiny, ale přináší jim také konflikty svědomí?

Debata o obřízce je napínavý případ pro téma náboženství ve světské společnosti. Chybí čas podrobněji si to vysvětlit. Lidské právo na tělesnou celistvost se

Kardinál Joachim Meisner kritizuje pronásledování křesťanů v islámských zemích a náboženskou politiku tureckého ministerského předsedy Erdogana. „Svoboda náboženství buď to platí pro všechny, nebo neplatí vůbec,“ zdůraznil kolínský arcibiskup v jednom interview se „Sonntag-Express“. Situace v některých islámských zemích je „otřesná“. Mnoho věřících je „spokojeno už s tím, když směji žít aspoň jako občané druhé třídy“. Náboženská svoboda je lidským právem. „Když se na ni nedbá, a to všude, pak se nebude dbát všech ostatních lidských práv. Někdy se bojím, že by to mohlo přijít také k nám.“

Také bamberský arcibiskup Ludwig Schick se vyjádřil k celosvětovému pronásledování křesťanů. Schick vyzval politiky, aby proti tomu něco udělali. Takzvané „arabské jaro“ se stalo pro křesťany na mnoha místech zimou nového pronásledování, řekl předseda Světové komise církví Německé biskupské konference ke Dni lidských práv 10. prosince 2012. Vlády mají poskytovat vývojovou pomoc a rozvíjet hos-

podářské vztahy silněji než dosud v závislosti na dodržování lidských práv. Zatímco se spolková vláda v mnoha oblastech vzorně zasazuje o pronásledované křesťany ve světě, Evropská unie se o toto téma zajímá velice málo. „Hájení lidských práv je vysoká hodnota,“ dodal k tomu Schick. „Svoboda náboženství je srdeční záležitostí lidských práv, protože víra se dotýká zvláště lidské důstojnosti.“ K zemím, v nichž jsou křesťané po léta pronásledováni, přibývají nové, řekl Schick dále. „Tak pozorujeme v mnoha státech »arabského jara« islamizaci, která ztěžuje život křesťanů a přináší jim útlak. Když má být nejvyšším právním zdrojem pro všechny občany šarija, pak tam není místo pro jiná náboženství.“

Přesto ještě žijí na mnoha místech světa muslimové a křesťané v míru, ba v přátelství. V mnohých situacích dokonce muslimové chrání křesťany před útoky a bojují za jejich zrovnoprávnění. To by mělo být povzbuzením, aby se náboženský život stal na celém světě zdrojem míru.

*Podle Die Tagespost,
11. prosince 2012*

střetává s lidským právem na náboženskou svobodu. V sekulární společnosti má to první větší pravděpodobnost než druhé. Je přání, aby právo na tělesnou integritu nenarozeného člověka vydaného k potratu bylo bráněno se stejnou vehemencí jako právo sám se rozhodnout pro, nebo proti obřízce. Ano, existují lidé, kteří jsou součástí naší společnosti, kteří vážně věří, že obřezání je pojícím znakem věrnosti Boha ke svému vyvolenému národu, a kteří se proto raději z Německa vystěhují, než by si nechali od zákonodárců obřízku zakázat.

Jaké místo má víra člověka ve světské společnosti? Zbývá vůbec pro ni tolerance? „Velmi, velmi náboženští lidé“, jak je Kreisky nazval, mají (ještě) místo v nějaké rezervaci pro vymírající druhy? Nebo budou jako spoluobčané bráni vážně ve svém náboženském přesvědčení?

Ale vždyť činy mluví více nežli slova. Snad musíme my, křesťané, více důvěřovat v to, že nezištný skutek víry půso-

bí často více než všechna ještě tak důležitá zákonodárná opatření. Sotva někdo více přesvědčil v posledních desetiletích než Matka Tereza z Kalkaty. V tak bolestném sporu o ochranu života našla jedinečně přesvědčivou odpověď – přímo pomáhající skutek, když řekla: „Nezabíjejte! Dejte je mně!“

Cizí těleso, nebo kořen Evropy: křesťanství. Křesťanství prospělo, že muselo projít ohněm kritiky od osvícenství a sekularismu. Je to šance třibení. Je to otázka po jeho věrohodnosti. Není v některé sekulární kritice křesťanství skrytý kus touhy, ať je přece něco takového, jako autentické, prožívané křesťanství? Potají víme dobře, ať nevěřící, nebo věřící, že tady leží nosné kořeny Evropy. Odcizenému křesťanství se přiblížíme jenom za jedinou cenu: cenu vlastního obrácení. A to je celoživotní proces a začíná v nás samých.

*Z Kirche heute 11/2012
přeložil -mp-*

Litanie ve strastech

Pane, smiluj se. Kriste, smiluj se. Pane, smiluj se.	<i>Pane, smiluj se. Kriste, smiluj se. Pane, smiluj se.</i>	Abys ve vlasti, v obcích i rodinách vzbuzoval křesťanského ducha, <i>prosíme Tě, vyslyš nás.</i> Abys silil svou milostí biskupy, Abys osvětlil srdce těch, kteří nám vládnou, Abys vedl ke spravedlnosti podnikatele a zaměstnavatele, Abys pokořil rušitele pokoje a pořádku, Abys nás vytrhl ze všeho soužení, Abys nás obdařil pokojem v životě i ve smrti,
Bože, náš nebeský Otče, Bože Synu, Vykupiteli světa, Bože Duchu Svatý, Bože v Trojici jediný,	<i>smiluj se nad námi.</i>	
Bože, Otče náš, Bože, živiteli a Pane náš, Bože, pomocníku a ochránce náš, Bože, moudrosti věčná, Bože, dobroto nekonečná, Bože plný milosrdenství a slitování, Bože, jenž se pyšným protivíš, Bože, jenž pokorným milost dáváš, Bože, jenž hříchem rozhněván, ale pokáním usmířen býváš, Bože, jenž naše viny znáš, Bože, před nimž viny své pokorně uznáváme, Bože, před nimž svých hříchů upřímně litujeme, Bože, jemuž opravdové pokání a polepšení slibujeme, Pro zásluhy a přímluvu blahoslavené Panny Marie Pro zásluhy a přímluvu všech svatých	<i>smiluj se nad námi.</i>	Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, <i>smiluj se nad námi.</i> Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, <i>smiluj se nad námi.</i> Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, <i>smiluj se nad námi.</i>
		Kriste, uslyš nás. <i>Kriste, uslyš nás.</i> Kriste, vyslyš nás. <i>Kriste, vyslyš nás.</i> Pane, smiluj se. <i>Pane, smiluj se.</i> Kriste, smiluj se. <i>Kriste, smiluj se.</i> Pane, smiluj se. <i>Pane, smiluj se.</i>
		Otče náš...
		<i>Můžeme se pomodlit žalm 129.</i>
Milostiv nám buď, Milostiv nám buď,	<i>odpusť nám, Pane. vyslyš nás, Pane.</i>	Spas nás, své služebníky, <i>Bože náš, neboť doufáme v Tebe.</i>
Ode všeho zlého Od každého hříchu Od svého hněvu Od zaslepenosti rozumu Od porušenosti srdce Od lehkovážného přestupování Tvých příkázání Od ducha nekajícího Od rouhání a nevíry Od zaviněných trestů Od neúrody a drahoty Od vzmáhajícího se nedostatku Od nemoci, hladu a války Od malomyslnosti a zoufalství Od věčné smrti	<i>vysvobod' nás, Pane.</i>	Nejednej s námi podle našich hříchů, <i>ani nám neodplácej podle našich nepravostí.</i> Sešli nám pomoc ze svatyně <i>a ze Siónu nás opatruj.</i> Pomoz nám, Bože, náš Spasiteli, <i>a pro slávu svého jména nás vysvobod'.</i>
My hříšníci Abys nám odpustil, Aby ses nad námi smiloval, Abys od nás odvrátil svůj hněv, Abys rouhače a nevěrce k pravému poznání přivedl, Abys zamezil vzmáhající se neřestí,	<i>prosíme Tě, vyslyš nás.</i>	Modleme se: Milosrdný Bože, jenž jsi připraven odpustit a smilovat se, nakloň se, prosíme, k našim prosbám a odvráť od nás metlu svého hněvu. Hřešili jsme a dopouštěli se před Tebou zlého; nehleď na naše nepravosti, ale na naši kajicnost, s kterou litujeme svých neřestí a slibujeme polepšení, a uděľ nám svou pomoc. Jestliže ale naše lítost neutiší Tvůj hněv, pohlédni na zásluhy svého jednorozeného Syna, našeho Pána Ježíše Krista, a pro přímluvu jeho Matky, Panny Marie, se nad námi smiluj, abychom po odvrácení soužení, které na nás doléhá, mohli Tebe vděčně velebit a mohli zvolat: Milosrdenství Boží všem, kdo doufají v Něho. Amen.

Ze sbírky Litanie.

Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2010

DUCHOVNÍ PROGRAMY A KURZY V EXERCIČNÍM DOMĚ NA SVATÉ HOŘE V ROCE 2013 (2)

Začátek	Konec	Název kursu	Exercitátor	Cena
15. 7. 2013 17.30 hodin	19. 7. 2013 8.30 hodin	„Žít v pravdě a lásce“ (První Janův list)	P. Angelo Scarano	1510 Kč
22. 7. 2013 17.30 hodin	26. 7. 2013 8.30 hodin	„Duchovní boj: boj proti hříchům podle Písma a učení Otců“	P. Angelo Scarano	1510 Kč
12. 8. 2013 17.30 hodin	16. 8. 2013 8.30 hodin	Exercicie pro pedagogy, studenty atd. „Boží pedagogika“	P. Petr Beneš, CSsR	1510 Kč
19. 8. 2013 17.30 hodin	23. 8. 2013 13.00 hodin	„Žít podle Ducha“	P. Jan Sokulski, CSsR	1600 Kč
25. 8. 2013 17.30 hodin	31. 8. 2013 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	P. Miloslav Kabrda, SDB	2310 Kč
2. 9. 2013 17.30 hodin	6. 9. 2013 8.30 hodin	„Eucharistie – naše posvěcení“	P. Josef Andrejčák, O.Cr.	1510 Kč
16. 9. 2013 17.30 hodin	20. 9. 2013 8.30 hodin	„Jak prohloubit svůj duchovní život“	P. Josef Michalčík, CSsR	1510 Kč
26. 9. 2013 10.00 hodin	28. 9. 2013 13.00 hodin	Exercicie pro varhaníky a chrámové hudebníky, zpěváky	P. Christian Martin Pšenička, OPraem.	890 Kč
30. 9. 2013 17.30 hodin	4. 10. 2013 8.30 hodin	„Mistře, co dobrého mám dělat, abych získal věčný život?“	David Horáček, CSsR	1510 Kč
7. 10. 2013 17.00 hodin	11. 10. 2013 8.30 hodin	„Rozjímání se zakladateli řádů a kongregací“	P. Zdeněk Šilhánek, CSsR	1510 Kč
18. 10. 2013 17.30 hodin	20. 10. 2013 13.00 hodin	Setkání pastoračních asistentů Arcibiskupství pražského	P. Michal Němeček	0 Kč
21. 10. 2013 17.30 hodin	25. 10. 2013 8.30 hodin	Exercicie „Věřím“	David Horáček, CSsR	1510 Kč
3. 11. 2013 17.30 hodin	9. 11. 2013 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	Mons. Vladimír Málek	2310 Kč
10. 11. 2013 17.30 hodin	16. 11. 2013 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	Mons. Aleš Opatrný	2310 Kč
21. 11. 2013 17.30 hodin	24. 11. 2013 13.00 hodin	„Krásná literatura a duchovní život“	P. Petr Beneš, CSsR	1200 Kč
28. 11. 2013 17.30 hodin	1. 12. 2013 13.00 hodin	„Ohlédnutí za Rokem víry“	P. Stanislav Příbyl, CSsR	1200 Kč

Přihlášky – jen písemně: Římskokatolická farnost Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II – 591, e-mailem ex.dum@svata-hora.cz, nebo vyplněním formuláře na www.svata-hora.cz.

ODVAHA K ŽIVOTU

Každý den přijde v naší zemi vinou umělého potratu o život 70 dětí. Prosíme, pomozte nám prolamovat lhostejnost a dát najevo, že jsou tu lidé přesvědčení o možnosti lepší cesty.

Přijďte se **každou první středu v měsíci** k průvodu Odvaha k životu v Praze. Nejbližší termín je **6. února 2013 od 17 do 18.30 hodin**, trasa vede z Mariánského náměstí přes Staroměstské náměstí a ulicemi Celetná, Na Příkopě a končí na Můstku. Cílem je upozornit na obrovské bezpráví páchané na dětech a jejich matkách, na to, čím ve skutečnosti je umělý potrat pro ženu, a povzbudit lidi k odvaze nechat svým dětem život. V tichosti neseme transparenty a rozdáváme letáky kolemjdoucím, hovoříme povzbudivě s těmi, kteří mají zájem. Je důležité a účinné prolamovat lidskou lhostejnost. Celá akce je laděna v pozitivním duchu jako upozornění na neštěstí přinášené umělými potraty a povzbuzení, že je možné zvolit lepší cestu. Nejdůležitější je vaše prostá přítomnost! Těšíme se a jsme vděční za každého, kdo přijde alespoň na chvilku nebo předá toto pozvání dál. Každé poukázání na osvobozující pravdu může pomoci zachránit lidský život. Každé nemlčení může někomu pomoci najít cestu dobra ze zoufalství. **Kontakt:** Marie Snopková, marie.snopkova@centrum.cz, tel. 732 846 273. Pochod Odvaha k životu se koná v Olomouci v úterý 26. února 2013. Pochod vyjde v 16 hodin z Biskupského náměstí (vchod do arcibiskupského paláce) po trase: Mariánská, náměstí Republiky, Denisova, Ostružnická, Horní náměstí, Pavelčákova, třída Svobody, Národních hrdinů, Riegrova, Horní náměstí. Po listopadovém pochodu neustáváme v boji za ochranu lidského života již od jeho počětí. Chceme se solidarizovat s těmi nejmenšími, jimž je nespravedlivými zákony v ČR upíráno přirozené a nezcititelné právo na život. Zároveň upozorňujeme, že hanebný interrupční zákon umožňuje vytvářet na nastávající maminky přímý či nepřímý tlak z okolí, aby nechaly zabít své dítě, a byly tak zraněny na těle i ve svém mateřském citu. **Kontakt:** Daniel Zouhar, kkfzouhar@yahoo.com, tel. 721 021 935.

Každý druhý měsíc poslední středu se v Brně od 17 do 18.30 hodin koná demonstrace za zastavení potratů. Cílem je upozornit na obrovské bezpráví páchané na dětech a jejich matkách, na to, čím ve skutečnosti je umělý potrat pro ženu, a povzbudit lidi k odvaze nechat svým dětem život. Neseme transparenty a rozdáváme letáky kolemjdoucím, hovoříme povzbudivě s těmi, kteří mají zájem. Nejbližší termín: **středa 27. února 2013**. Trasa: Roh ulice Bašty a Masarykovy – Masarykova – náměstí Svobody – Česká – Joštova – Rašínova – náměstí Svobody – Kobližná – Malinovského náměstí. **Kontakt:** Pavel Horáček, pavel.horacek@mladikd.cz, tel. 721 230 904.

TERORISTÉ POŘADAJÍ HON NA MLADÉ SYRSKÉ KŘESŤANY

Ve východosyrské metropoli Hassaké žije 25 000 syrských křesťanů různých ritů (syrského pravoslavného, katolického, chaldejského a arménského). Město je zcela odříznuto od světa, ale některé zprávy občas proniknou ven. Agentura Fides zveřejnila informace, které poskytl společně syrský pravoslavný a katolický biskup, Matta Roham a Jacques Benhan Hindo. Město Hassaké nemůže přijímat žádnou humanitární pomoc, protože je obklíčeno islamistickými skupinami teroristů z hnutí *Juchath el Nosra*, které také USA uvádějí na černé listině „teroristů“. K nim se přidávají také obyčejní bandité, kteří rabují, unášejí a zabíjejí místní obyvatelstvo. Ve zprávě agentury Fides se uvádí, že „v městě vládne hlad a teror. Každý den odpoledne je slyšet střelbu, když teroristé vyrazí do města, kde je jejich cílem především mládež. Jsou hledáni zvláště mladí muži, ročník 1990–1992, kteří jsou obviňováni z toho, že jsou nebo se stanou vojáky syrské armády, a poté jsou chladnokrevně zastřeleni. Populace pomalu umírá ponechána svému osudu.“ Situace v jiných syrských městech je obdobná.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

MUČEDNÍCI PRO VÍRU

Francouzská humanitární organizace *L'Oeuvre d'Oriente* zveřejnila na svých internetových stránkách několik svědectví syrských křesťanů, kteří se ocitli v rukách vzbouřenců a podařilo se jim později dostat se na svobodu. Uprostřed totálního chaosu dochází i v Damašku stále častěji k únosům křesťanů a vydírání. Lidé se bojí vycházet sami na ulici. Pracovníkům zmíněné humanitární organizace se na místě podařilo získat několik svědectví od propuštěných obětí, které zůstávají v anonymitě. Jeden 42letý obchodník B. T. byl unesen ze svého obchodu. „Dnes“ – čteme na stránkách zmíněné organizace – „takřka neopouští kostel, vyzývá všechny k pokání a rozjímání Písma... stále má v ruce růženec.“ Další oběť, 31letý muž, G. S., prozradil: „Během mučení jsem zjistil, jak drahocenné je utrpení Krista našeho Spasitele...“ Některým uneseným se podařilo navázat s únosci dialog, jiní zažili nevyslovitelné utrpení, jako jistá žena, která byla nucena být svědkem mučení vlastního syna. „Pochopila jsem utrpení Panny Marie na Golgotě. I přes svoji ohromnou bážlivost jsem nakonec našla slova na obranu kříže a svoji víry. Maria mi pomohla. Řekněte však křesťanům, že v této zemi pro ně není místo. Musejí odejít...“

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Na slovíčko

Nedávno protestovaly statisíce především katolických křesťanů ve Španělsku proti rozkladnému odkazu předchozí socialistické vlády. Ta prosadila zákony o rozvodech, potratech a registrovaném partnerství v mohutné politické a ideologické kampani podporované pornografickým průmyslem. Zaměřila ji zvláště na děti a mladou generaci. Ve Velké Británii chce vláda Davida Camerona prosadit „redefinici manželství“. Sílí zde odpor části společnosti. Protest podepsalo již přes tisíc kněží. Ke katolíkům a ostatním dosud morálně nerozloženým křesťanům se připojili představitelé a členové dalších náboženských skupin ve Velké Británii, z nichž nejsilnější, početně a již i politicky, se stávají muslimové. Současně v těchto týdnech ve Francii, kde dříve triumfovalo svobodné zednářství, dochází po nástupu socialistického prezidenta, jenž se snaží prostřednictvím vlády vnutit legislativu rozbíjející instituci rodiny, k obdobnému vzednutí odporu. Rovněž téměř milionová demonstrace za zachování právní ochrany pro Boží dar stvoření, jímž je rodina na základě manželství muže a ženy, spojila všechny lidi upřímně hledající Boha s křesťany, kteří svou základní sílu k obhájení stvořitelského díla Božího nacházejí ve všeobecné Církvi Ježíše Krista. Především v jejích sedmero svátostech, které uzdravují narušenou lidskou přirozenost, a v duchu tohoto uzdravujícího procesu formují pak manželství, rodinu, obec a občani, tedy každé politické zřízení. Nadto ukazují plný ideál pozemského života v manželství, rodině a společnosti. A co je nejdůležitější, dávají ve svátosti křtu, smíření, mše svaté a svatého přijímání, biřmování a manželství sílu tento ideál uskutečnit.

„Chléb a hry!“ dožadovali se obyvatelé měst Římské říše toho, co nazývá

Apoštol životem „podle těla“. Oddávali se rozkošnickému sobectví, pro něž se zodpovědný život v rodině stával přítěží. Tou se stávaly i děti. Nakonec spodina antické společnosti nejen z titulu sociálního zařazení, ale především kvůli prezírání Bohem dané instituce manželství zdánlivě bez výčitek svědomí své děti odhazovala či zabíjela.

Pod vlivem Ducha Svatého se rychle šířilo společenství Církve a vytvářelo zvláště ve městech první ostrůvky naprosto opačného životního stylu. „Eucharistický chléb, modlitba a práce pro bližní“ – tak bychom mohli nazvat kulturu života té doby, která se později prohloubila ve velkých společenstvích zasvěceného života. Křesťané žili ve spojení s Ježíšem Kristem tak, že svou víru projevovali skutky.

Cestu k této schopnosti pevně zastávat postoj víry a morálky nám představuje první čtení liturgických textů této neděle. Povolání proroka Jeremiáše je zvláště v latinské verzi líčeno velmi názorně. Dozrávající prorok chvilku ani není schopen mluvit. Netroufá si přijmout úkol hlásat Boží slovo. Obává se. Prožívá strach z veřejného mínění. Má přitom mluvit vše, co mu Bůh přikáže. A rada, kterou dostává od nejvyššího Slova, aby měl odvahu hlásat Boží slova, je výzvou: Nelekej se jich! – Ke statečnosti, kterou opět může v takových okolnostech dát jen Bůh, odkazuje na Boží sílu, Boží milost, protože za touto výzvou následuje varování: Abych tě nezbavil odvahy před nimi!

Konflikt mezi věřícími a společností s opačným pojetím života je nevyhnutelný. Nevyhýbal se mu Ježíš, posilován anđelem v Getsemanské zahradě, nevyhýbal se mu svatý Petr, který chtěl z této cesty svatosti sejít a nedovolit ani smrt svého

Mistra, Přítele a Božího Syna. Sám Ježíš jej velmi přísně pokáral. Láska – Vtělená Boží láska – Ježíš, kárá sebelásku a nazývá toto smýšlení podle jeho původce – satana. Ten miluje sebe, je propadlý sebelásce. Chtěl kdysi dosáhnout odpuštění sám, odpustit sobě, chce přijímat jen to, co plní jeho vůli, chce přijímat jen a jen sám sebe.

Ti, kdo hájí posvátnost manželství muže a ženy, kdo obhajují rodinu, jdou úplně opačnou cestou: cestou nezištné lásky. Cestou obětavosti a pokory v manželských krizích, které satan zasévá. Jsou příkladem věrnosti manželského slibu a ochotného přijetí všech dětí od Boha, i nemocných a postižených.

Tento postoj je často nepochopitelný pro lidi opačného zaměření. Utváří jej příklad našeho Pána Ježíše Krista, který je normou našeho pozemského života. On nám dává zvláště ve svátosti smíření a ve svatém přijímání sílu žít nejvyšší ideál lásky k Bohu.

Ježíš prochází středem těch, kdo jej chtěli svrhnout ze skály u nazaretské synagogy, kde se statečně – bez ohledu na veřejné mínění – prohlásil normou duchovního a společenského života, Boží normou. Nebojí se svržení ze skály. Prochází jejich středem za svým posláním na Golgotu a na místo hrobu, svého zmrtvýchvstání. Tudy jej následují křesťané, kteří se nebojí vyznávat svůj postoj víry proti „veřejnému mínění“. Gabriele Kuby dosvědčuje ve své reportáži z nynějšího francouzského protestu, že zastánci manželství a rodiny chtějí veřejné mínění proměnit. „To je teprve začátek,“ zaznělo na shromáždění. Nazaretský začátek. Bože, dej své požehnání.

P. Oldřich

PŘEHLED AKCÍ V LORETĚ V RUMBURKU V ROCE 2013 (2. část)

• VÝSTAVY V AMBITU

5. 6. – 29. 6. – Lesní řemesla v Českém Švýcarsku, více na www.npcs.cz.

Červenec – srpen – fotografie z cest, ohlédnutí P. Petra Vacíka SJ, farního vikáře Akademické farnosti Praha, za desetiletým putováním Evropou a Amerikou.

Srpen – září – Zničené židovské památky severních Čech 1945–1989 – česko-německá výstava fotografií a dobových dokumentů. Více na www.pamatky-ustecko.cz.

2. 10. – 31. 10. – Náhrobníky, sochy a hřbitovy Šluknovska – výstava fotografií Světlý Černíkové.

2. 11. – 30. 11. – Zapomenutí hrdinové – putovní výstava o německých odpůrcích nacismu v českých zemích. Více na www.zapomenutihrdinove.cz.

• KULTURNÍ AKCE

2. 7., 23. 7., 20. 8. a 27. 8., 20.00–21.30 hod. – večerní prohlídka Lorety a kostela sv. Vavřince při svíčkách – komentovaná setkání s historií doprovázená varhanní hudbou.

27. 7. a 3. 8., od 15.00 hod. – divadelní pohádky pro děti na nádvoří Lorety.

14. 9., 10.00–17.00 hod. – Loretánské slavnosti 2013 – slavnost výročí posvěcení loretánské kaple, celodenní

hudební a divadelní program pro děti a rodiče. Pořádá se v rámci Dnů evropského dědictví.

30. 11. – zahájení adventu, prezentace nově restaurovaných prostor v Loretě.

• KONCERTY V KOSTELE SV. VAVŘINCE

Prosinec – roráty ve Svaté chýši, staročeské adventní mariánské písně.

22. 12., 16.30 hod. – adventní koncert sborů Šenováček a Tyršovské zvonky. Předání betlémského světla.

26. 12., 17.00 hod. – J. J. Ryba: Česká mše vánoční – účinkuje Vilémovský chrámový sbor za doprovodu hudebníků Šluknovského výběžku.

JEŽÍŠ KRISTUS - PROSTŘEDNÍK A PLNOST CELÉHO BOŽÍHO ZJEVENÍ - dokončení ze str. 2

„Ať tobě Hospodin požeňná a ochraňuje tě! Ať tobě Hospodin ukáže svou jasnou tvář a je ti milostivý! Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoje!“ (Nm 6,24–26) Jas božské tváře je zdrojem života; je tím, co umožňuje vidět realitu. Světlo jeho tváře je vodítkem života. Ve Starém zákoně je jedna postava, ke které se poji zcela zvláštním způsobem téma „Boží tváře“. Jde o Mojžíše, toho, kterého si vyvolil Bůh, aby osvobodil lid z egyptského otroctví, daroval mu Zákon smlouvy a dovedl do zaslíbené země. Ve 33. kapitole knihy Exodus se píše, že Mojžíš měl těsný a důvěrný vztah s Bohem: „A Hospodin promlouval k Mojžíšovi tváří v tvář, jako když člověk rozmlouvá se svým přítelem.“ (Ex 33,11) Na základě této důvěrnosti Mojžíš prosí Boha: „Ukaž mi svou slávu!“ a Pánova odpověď je zřetelná: „Předvedu před tebou celou svou dobrotu a vyslovím před tebou jméno Hospodin. Mou tvář vidět nemůžeš; žádný člověk nemůže vidět mou tvář a zůstat naživu... Uvidíš mě zezadu, ale má tvář se neukáže.“ (Ex 33,18–23) Na jedné straně je tedy dialog vedený tváří v tvář jako mezi přáteli, ale na druhé straně nemožnost užití v tomto životě tvář Boha, který zůstává skryt. Vidění je omezeno. Církevní otcové říkají, že slova „uvidíš mě zezadu“ znamenají: můžeš pouze následovat Krista a tajemství Boha vidět zezadu. Boha lze jenom následovat, hledět na Něho zezadu.

Vtělením však dochází k něčemu naprosto novému. V hledání Boží tváře nastává nepředstavitelný obrat, protože tuto tvář je nyní možné vidět. Je to tvář Ježíše, Božího Syna, který se stal člověkem. V Něk končí cesta zjevování Boha započatá povoláním Abraháma. On je plností tohoto zjevení, protože je Božím Synem a je zároveň „prostředníkem a plností celého zjevení“ (*Dei Verbum*, 2). V Něk splývá obsah Zjevení a ten, kdo zjevuje. Ježíš nám ukazuje tvář Boha a dává nám poznat jméno Boží. Ve velekněžské modlitbě při Poslední večeři říká Otcovi: „Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal ze světa... Dal jsem jim poznat tvé jméno.“ (Jan 17,6.26) Výraz „jméno Boží“

označuje Boha jako toho, který je přítomen mezi lidmi. Mojžíšovi v hořícím keři Bůh zjevil svoje jméno, umožnil, aby mohl být vzýván, a dal konkrétní znamení svého „přebývání“ mezi lidmi. To vše nachází své dovršení a plnost v Ježíši. On zahajuje nový způsob přítomnosti Boha v dějinách, protože kdo vidí Jeho, vidí Otce, jak říká Filipovi (srov. Jan 14,9). Křesťanství – praví svatý Bernard – je „náboženstvím Slova Božího“, nikoli však „psaného a němého slova, nýbrž Slova vtěleného a živého“ (*Hom. super missus est*, IV, 11). V patristické a středověké tradici se k vyjádření této skutečnosti užívá zvláštní formule. Říká se, že Ježíš je *Verbum abbreviatum* (srov. Řím 9,28 s odkazem na Iz 10,23), je krátkým, stručným a podstatným Slovem Otce, který nám o Něk řekl všechno. V Ježíši je přítomno celé Slovo.

V Ježíši nachází svoji plnost také prostřednictví mezi Bohem a člověkem. Ve Starém zákoně je řada postav, které plnily tuto funkci, zvláště Mojžíš, osvoboditel, vůdce, „prostředník“ smlouvy, jak jej označuje také Nový zákon (srov. Gal 3,19; Sk 7,35; Jan 1,17). Ježíš, pravý Bůh a pravý člověk, není pouze jedním z prostředníků mezi Bohem a člověkem, nýbrž samotným „Prostředníkem“ nové a věčné smlouvy (srov. Žid 8,6; 9,15; 12,24). „Je totiž jenom jediný Bůh“ – praví svatý Pavel – „a jenom jediný prostředník mezi Bohem a lidmi: člověk Kristus Ježíš.“ (1 Tim 2,5; srov. Gal 3,19–20) V Něk vidíme a potkáváme Otce; v Něk může-

me vzývat Boha jménem: „Abba, Otče“; v Něk je nám dána spása.

Touha poznat skutečně Boha, tj. vidět jeho tvář, je vepsána do každého člověka, ateisty nevyjímaje. Patrně bezděčně v sobě nosíme tuto touhu jednoduše spatřit, kým On je, čím je a kým je pro nás. Tato touha se však uskutečňuje následováním Krista. Díváme se zezadu a vidíme v Bohu přítele, jeho tvář v Kristově tváři. Důležité je následovat Krista nejenom, když potřebujeme a když uprostřed tisíců svých každodenních starostí najdeme čas, nýbrž svým životem jako takovým. Celý náš život musí být orientován k setkání s Ježíšem Kristem, k lásce vůči Někmu a v ní musí mít ústřední postavení láska k bližnímu, ona láska, která nám ve světle Ukřižovaného dává poznat Ježíšovu tvář ve slabém, nuzném a trpícím. To je možné jedině tehdy, pokud se nám pravá Ježíšova tvář stane důvěrně známou ve slyšení jeho Slova, v niterné rozmluvě, vstupem do tohoto Slova, takže Jej skutečně potkáváme, a přirozeně v tajemství Eucharistie. V evangeliu svatého Lukáše je příznačná pasáž o dvou učednících z Emauz, kteří rozpoznávají Ježíše při lámání chleba, ale teprve po přípravě během společné cesty s Ním, když Jej pozvali k sobě, nadšení dialogem, který zapálil jejich srdce, takže nakonec Ježíše uzřeli. Také pro nás je Eucharistie velkou školou, kde se učíme vidět Boží tvář, vstupujeme do nehlubšího vztahu k Někmu a zároveň se učíme obracet pohled ke konečné chvíli dějin, až nás On nasýtí světlem svojí tváře. Po zemi kráčíme k této plnosti a očekáváme s radostí skutečné dovršení Božího království.

Přeložil Milan Glaser JČ
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Útok na milostný obraz v Čenstochové

Katolická církev v Polsku odsoudila zhanobení nejvýznamnější mariánské ikony v zemi, Černé Madony z Čenstochové. Místní arcibiskup Wacław Depo vyzval po znesvěcení svatyně ke kajícím modlitbám. Prohlásil, že taková zhanobení jsou následkem „delší čas probíhající proticírkevní a protikřesťan-

ské štvavé kampaně některých politických seskupení a médií“.

58letý muž 9. prosince 2012 postříkal černou barvou malbu chráněnou skleněnou tabulí. Ikona zůstala nepoškozena. Pachatelé hrozí až dva roky ztráty svobody.

Podle Die Tagespost
14. 12. 2012

Pondělí 4. 2. 2013: 6:05 Octava dies (705. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Salesiáni v Brazílii **6:50** Klub Valdocco **7:00** Putování modrou planetou: Chile a Patagonie **7:35** Přejeme si... **7:50** Deník Otty Wolfa a osudy jeho rodiny **8:20** Post Scriptum s Mons. Františkem Václavem Lobkowiczem **8:40** Terra Santa News: 30. 1. 2013 **9:00** Pro vita mundi (17. díl): P. Stanislav Lekavý (1. díl) **10:00** Světec dvou národů **10:30** BET LECHEM – vnitřní domov (23. díl): Jana Sieberová – domácí hospicová péče **10:45** Děti ulice **11:00** NOEkreace (168. díl) **11:10** Noeland (34. díl) **11:40** Sedmihlásky **11:45** OVCE.sk: Bez kožuška **11:50** Kudrnáč Hermie **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Svítání a Peter Milenky band: Koncert naděje (1. část) **13:05** Dopis z Indie **13:25** Kněz zpívající reggae **13:45** Octava dies (705. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:15** Svět zaniklých technologií **14:45** CHKO Lužické hory – Chřibská – Spravedlnost (7. díl) **15:05** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Dvojediná láska (2. část) **16:00** Poselství svatých: Matka Tereza **16:10** V posteli POD NEBESY IV. (12. díl) **17:00** NOEparáda (202. díl) [L] **18:25** Sedmihlásky **18:30** OVCE.sk: Zatajovaný kamarát **18:40** Síla evangelia **19:15** Děti Tsunami [P] **19:30** Ars Vaticana (29. díl) **19:40** Přejeme si... **20:00** Klapka s... (55. díl) [P] **20:45** Liptál včera a dnes **21:15** Na koberečku **21:25** Cesta k domovu **21:50** P. Daniel Ange – Otec ho spatřil... **22:50** NOEkreace (168. díl) **23:00** Octava dies (705. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:35** Kulatý stůl: P. Josef Toufar, mučedník **1:05** Poslech Radia Proglas.

Úterý 5. 2. 2013: 6:05 Poselství svatých: Matka Tereza **6:15** Má vlast: Bludov **7:20** Mezinárodní dětská výtvarná výstava Lidice **7:40** Cesta k andělům (58. díl): Jan Vodňanský **8:30** Žijeme mezi vámi **8:45** Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan **8:55** Trinidad a Tobago: Všichni vy žijzví, pojd'te **9:45** Pasekářská pouť 2012 **10:00** Octava dies (705. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** P. Daniel Ange – Otec ho spatřil... **11:30** Ars Vaticana (29. díl) **11:40** Sedmihlásky **11:45** OVCE.sk: Zatajovaný kamarát **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (41. díl): Dechovka **12:35** Dana & Přátelé (3. díl) **13:05** Podobenství (3. díl): O pšenici a plevu **13:40** Putování modrou planetou: Chile a Patagonie **14:15** Kněz zpívající reggae **14:30** Kulatý stůl: P. Josef Toufar, mučedník **16:05** Přejeme si... **16:20** Terra Santa News: 30. 1. 2013 **16:40** Země pod Tolštejnem **16:55** BET LECHEM – vnitřní domov (23. díl): Jana Sieberová – domácí hospicová péče **17:50** NOEkreace (168. díl) **18:00** Noeland (34. díl) **18:30** OVCE.sk: Biele ovce **18:35** Sedmihlásky **18:40** Hermie a neposlušná včela Buzby **19:15** O kom o čem: Profesor Rudolf Haša **19:40** Zpravodajské Noeviny: 5. 2. 2013 [P] **20:00** Arcibiskup Matocha [L] **21:05** Transport **21:40** Zpravodajské Noeviny: 5. 2. 2013 **22:00** Kultura života – Bioetika: Kmenové buňky [P] **22:30** Hlubinami vesmíru s prof. Petrem Kulhánkem, o plazmě ve vesmíru 1. díl **23:15** Post Scriptum s Mons. Františkem Václavem Lobkowiczem **23:35** Přejeme si... **23:55** Kulatý stůl: Nenarozený život **1:25** Poslech Radia Proglas.

Středa 6. 2. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 5. 2. 2013 **6:20** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Dvojediná láska (2. část) **7:10** NOEkreace (168. díl) **7:20** Cesta k domovu **7:40** Hudební magazín Mezi pražci **8:20** Salesiáni v Brazílii **8:35** Ars Vaticana (29. díl) **8:45** Pro vita mundi (17. díl): P. Stanislav Lekavý (1. díl) **9:45** Život zvířít

10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] **11:40** Kouzlo strun **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Tepláče [L] **13:05** Děti Tsunami **13:20** Klapka s... (55. díl) **14:15** Post Scriptum s Mons. Františkem Václavem Lobkowiczem **14:35** Na koberečku **14:45** Zpravodajské Noeviny: 5. 2. 2013 **15:00** Poselství svatých: Matka Tereza **15:10** Oklamaný učeník **15:25** Outdoor Films s Romanem Vehovským (12. díl) **17:00** V posteli POD NEBESY (1. díl) **18:00** Octava dies (705. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** OVCE.sk: Netancuj s vlkom **18:40** Sedmihlásky **18:45** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **19:20** Terra Santa News: 6. 2. 2013 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Léta letí k andělům (49. díl): Josef Kolářek **20:20** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Dvojediná láska (2. část) [P] **21:10** Barva lásky **21:45** Cvrlikáni: Beata Bocek **22:50** NOEkreace (168. díl) **23:00** Generální audience papeže Benedikta XVI. **23:30** CHKO Lužické hory – Chřibská – Spravedlnost (7. díl) **23:55** Má vlast: Bludov **1:00** Poslech Radia Proglas.

Čtvrtek 7. 2. 2013: 6:05 Děti Tsunami **6:20** Godzone magazín **6:50** Léta letí k andělům (49. díl): Josef Kolářek **7:15** Platinové písničky (41. díl): Dechovka **7:45** Kněz zpívající reggae **8:00** Kultura života – Bioetika: Kmenové buňky **8:30** O kom o čem: Profesor Rudolf Haša **8:55** Arcibiskup Matocha **10:00** Kulatý stůl: P. Josef Toufar, mučedník **11:30** Přejeme si... **11:45** OVCE.sk: Netancuj s vlkom **11:50** Sedmihlásky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Má vlast: Bludov **13:10** Terra Santa News: 6. 2. 2013 **13:35** Žijeme mezi vámi **13:50** Malana Papua **14:10** Deník Otty Wolfa a osudy jeho rodiny **14:40** Pro vita mundi (17. díl): P. Stanislav Lekavý (1. díl) **15:35** Přejeme si... **15:55** Podobenství (4. díl): O pšenici a plevu [P] **16:25** Dana & Přátelé (4. díl) **16:55** Putování modrou planetou: Chile a Patagonie **17:30** Ars Vaticana (30. díl) [P] **17:40** NOEkreace (168. díl) **17:55** Hermie a neposlušná včela Buzby **18:30** OVCE.sk: Deväťdesiat-deväť [P] **18:35** Sedmihlásky **18:40** Cesta k andělům (58. díl): Jan Vodňanský **19:30** Budu pomáhat: APLA: Asociace pomáhající lidem s autismem **19:40** Zpravodajské Noeviny: 7. 2. 2013 [P] **20:00** Jak potkávat svět [L] **21:25** Putování po evropských kláštorech: Klášter benediktinek v Schoten, Belgie **21:55** Zpravodajské Noeviny: 7. 2. 2013 **22:15** Post Scriptum s Mons. Viliamem Judákem [P] **22:35** Děti ulice **22:50** Trinidad a Tobago: Všichni vy žijzví, pojd'te **23:40** Cesta k domovu **0:05** Zpravodajské Noeviny: 7. 2. 2013 **0:20** V posteli POD NEBESY (1. díl) **1:15** Poslech Radia Proglas.

Pátek 8. 2. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 7. 2. 2013 **6:20** NOEkreace (168. díl) **6:30** NOEparáda (202. díl) **7:30** Hlubinami vesmíru s prof. Petrem Kulhánkem, o plazmě ve vesmíru 1. díl **8:15** Rodina odvedle **8:45** CHKO Lužické hory – Chřibská – Spravedlnost (7. díl) **9:05** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Dvojediná láska (2. část) **10:00** Na koberečku **10:10** Klapka s... (55. díl) **11:00** V tieni času **11:45** OVCE.sk: Deväťdesiat-deväť **11:50** Sedmihlásky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Hudební magazín Mezi pražci **13:05** Ars Vaticana (30. díl) **13:15** Léta letí k andělům (49. díl): Josef Kolářek **13:40** Terra Santa News: 6. 2. 2013 **14:00** Svítání a Peter Milenky band: Koncert naděje (1. část) **15:05** Cesta k domovu **15:25** Děti Tsunami **16:00** Zpravodajské Noeviny: 7. 2. 2013 **16:15** Země pod Tolštejnem **16:30** O kom o čem: Profesor Rudolf Haša **16:55** Arcibiskup Matocha **18:00** Noeland (34. díl) **18:30** OVCE.sk: Korunka krásy

18:35 Sedmihlásky **18:40** Světec dvou národů **19:10** Putování po evropských kláštorech: Klášter benediktinek v Schoten, Belgie **19:40** Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje **20:00** Noemova pošta: Únor [L] **21:40** Salesiánský magazín **22:00** Nedělní čtení: 5. neděle v mezidobí [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Cesta k andělům (58. díl): Jan Vodňanský **23:40** Putování modrou planetou: Chile a Patagonie **0:20** Podobenství (4. díl): O pšenici a plevu **0:50** Dana & Přátelé (4. díl) **1:20** Poslech Radia Proglas.

Sobota 9. 2. 2013: 6:05 Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje **6:20** Post Scriptum s Mons. Viliamem Judákem **6:40** Podobenství (4. díl): O pšenici a plevu **7:10** Žijeme mezi vámi **7:25** Léta letí k andělům (49. díl): Josef Kolářek **7:45** Poselství svatých: Matka Tereza **7:55** Noeland (34. díl) **8:25** Sedmihlásky **8:30** Hermie a neposlušná včela Buzby **9:10** NOEparáda (202. díl) **10:10** V posteli POD NEBESY (1. díl) **11:05** Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (21. díl): Sobotní večerní vigílie III. část **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny: 7. 2. 2013 **12:25** Nedělní čtení: 5. neděle v mezidobí **12:55** Přejeme si... **13:10** Kultura života – Bioetika: Kmenové buňky **13:45** Jak potkávat svět **15:10** Země pod Tolštejnem **15:25** Platinové písničky (41. díl): Dechovka **16:00** Terra Santa News: 6. 2. 2013 **16:20** Trinidad a Tobago: Všichni vy žijzví, pojd'te **17:10** Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje **17:25** Salesiánský magazín **17:40** Salesiáni v Brazílii **18:00** CHKO Žďárské vrchy – Dárcská rašeliniště (8. díl) **18:15** Melódia dúhy **18:30** OVCE.sk: Korunka krásy **18:35** Sedmihlásky **18:40** Arcibiskup Matocha **19:40** NOEkreace (168. díl) **20:00** Cesta k andělům (70. díl) [P] **20:50** Novoroční setkání Taizé v Římě [P] **21:15** Putování modrou planetou: Island **22:00** Sestřih slavnostního zakončení Mezinárodního festivalu outdoorových filmů **0:25** Svítání a Peter Milenky band: Koncert naděje (1. část) **1:25** Poslech Radia Proglas.

Neděle 10. 2. 2013: 6:15 Ars Vaticana (30. díl) **6:25** Cesta k domovu **6:45** Země pod Tolštejnem **7:00** Jak potkávat svět **8:20** O kom o čem: Profesor Rudolf Haša **8:45** Putování modrou planetou: Island **9:25** Kultura života – Bioetika: Kmenové buňky **10:00** Salesiáni v Brazílii **10:30** Mše svatá z kostela sv. Václava s farností Šitbořice [L] **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:20** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:10** Platinové písničky (42. díl): Dechovka [P] **13:45** Cesta k andělům (70. díl) **14:35** Budu pomáhat: APLA: Asociace pomáhající lidem s autismem **14:45** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Dvojediná láska (2. část) **15:35** Stavitelé měst **15:50** NOEkreace (169. díl) [P] **16:00** Písničky Michaely Novozámské **16:20** Hermie a vánoční dort **16:55** Sedmihlásky: U suseda syneček **17:00** Noeland (63. díl) [P] **17:30** V posteli POD NEBESY (1. díl) **18:30** Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (21. díl): Sobotní večerní vigílie III. část **19:20** Novoroční setkání Taizé v Římě **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (707. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Záznam koncertu z kostela sv. Jana Nepomuckého ve Staré Bělé (SHF 2009) **21:25** Arcibiskup Matocha **22:30** Léta letí k andělům (49. díl): Josef Kolářek **22:50** Oklamaný učeník **23:00** Nedělní čtení: 5. neděle v mezidobí **23:30** Ars Vaticana (30. díl) **23:40** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Poslech Radia Proglas.

Láska je dar pro druhého. Proto zveme všechny mladé páry, snoubence, manžele, mladší či starší na **POŮT ZAMILOVANÝCH**, abychom za tento velký dar poděkovali. Uskuteční se **16. února 2013** během Národního týdne manželství v poutním kostele **Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou**. Na programu je zajímavá přednáška rodinné terapeutky PaedDr. Jarmily Pospíšilové (v prostorách fary), svědectví manželů, aktivita v páru a mše svatá v poutním kostele (najdete v něm také oltář sv. Valentína...). Po mši svatě přijměte pozvání na zvěřinový guláš z místní farní kuchyně (kvůli počtu porcí je potřeba se přihlásit předem – počet osob spolu s kontaktem nahláste na e-mail rodina@arcibol.cz nebo na tel. 587 405 250).

Katolická tělovýchovná organizace Orel vás zve na CYKLOTURISTICKOU VÝPRAVU DO BRATRSKÉHO SLOVINSKA. Cyklosturistika v oblasti řek Dráva a Lavant – slovinská a rakouské Korutany – severní Slovinsko (správní centrum město Dravograd). Horský terén i roviny podél řek Dráva a Lavant (údolím Lavanttal). Značené cyklotrasy.

Termín: 19.–26. května 2013. **Odjezd a příjezd:** Brno. **Počet volných míst:** 49. Autobus s přívěsem pro kola. **Předběžná cena:** 7.000 Kč. V ceně ubytování s polopenzí (dvoulůžkové pokoje, WC a sprcha na pokoji), doprava a pojištění.

Přihlášky a informace: br. Josef Častulík – pro Moravia Slezsko, tel. 776 888 735, castulik@volny.cz • br. Stanislav Vejvar – pro Čechy, tel. 721 215 455, standa.vejvar@volny.cz. **Aktualizované informace:** www.orel.cz, <http://orel-zsvic.cz> – akce.

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory nabízí:
18.–21. 3. 2013 duchovní obnovu pro seniory a seniorské manželské páry s P. Janem Rybářem SJ, Marianum – Janské Lázně •
15.–19. 4. 2013 duchovní obnovu pro seniory a animátory seniorů s P. Ing. Miloslavem Fialou, OPræm., Marianum – Janské Lázně •
13.–16. 5. 2013 duchovní obnovu pro seniory a osamělé seniory s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem, Marianum – Janské Lázně.
Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel. 495 063 661, mobil 737 215 328, e-mail: dcs@bihk.cz.

Termíny DUCHOVNÍCH CVIČENÍ v 1. pololetí r. 2013 v exercičním domě Kolín

11. 2.–17. 2. ignaciánské exercicie pro všechny, P. J. Čupr SJ •
27. 2.–3. 3. duchovní obnova, P. L. Nosek SJ • **12. 3.–16. 3.** postní obnova, P. J. Hladiš SJ • **17. 3.–21. 3.** postní obnova, P. V. Suchý SJ • **16. 4.–21. 4.** ignaciánská duchovní cvičení, P. J. Čupr SJ •
12. 5.–16. 5. exercicie s Pannou Marií, P. J. Hladiš SJ • **27. 5.–1. 6.** ignaciánské exercicie II. týden, P. F. Lízna SJ • **6. 6.–9. 6.** obnova pro studenty, P. M. Altrichter SJ • **17. 6.–22. 6.** duchovní obnova pro kněze, P. J. Suchý SJ • **23. 6.–27. 6.** duchovní obnova, P. V. Ježík SJ.

Kontakt: Exerciční dům, Kutnohorská 26, 280 02 Kolín • e-mail: exercicie.kolin@seznam.cz • telefon: 731 182 112.

Ve Křtinách v sobotu 9. 2. 2013 se v 16 hodin pomodlíme staroslovanský AKATIST. Před ním bude růženc a po něm svatě přijímání. Zpívat nebo naslouchat budeme ve vytápěné kapli. Připomeneme si tím 1144. výročí smrti sv. Cyrila 14. 2. 869 v Římě. Po Akatistu následuje beseda a bude připraveno i něco na zahřátí. Zveme všechny cyrilometodějské čtele do míst, kde oba bratři s velkou pravděpodobností křtili naše předky.

Liturgická čtení

Neděle 3. 2. – 4. neděle v mezidobí
 1. čt.: Jer 1,4–5.17–19
 Ž 71(70),1–2.3–4a.5–6ab.15ab+17
 Odp.: 15a (*Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti.*)
 2. čt.: 1 Kor 12,31–13,13
 Ev.: Lk 4,21–30
Slovo na den: Dnes se naplnilo toto Písmo.

Pondělí 4. 2. – ferie
 1. čt.: Žid 11,32–40
 Ž 31(30),20.21.22.23.24
 Odp.: 25 (*Vzmužte se a buďte srdnatí všichni, kdo spoléháte na Hospodina.*)
 Ev.: Mk 5,1–20
Slovo na den: Začali prosit, aby z jejich kraje odešel.

Úterý 5. 2. – památka sv. Agáty
 1. čt.: Žid 12,1–4
 Ž 22(21),26b–27.28+30ab.30c–32
 Odp.: srov. 27b (*Kdo tě hledají, Hospodine, budou tě chválit.*)
 Ev.: Mk 5,21–43
Slovo na den: Šla v zástupu a zezadu se dotkla.

Středa 6. 2. – památka sv. Pavla Mikiho a druhů
 1. čt.: Žid 12,4–7.11–15
 Ž 103(102),1–2.13–14.17–18a
 Odp.: 17 (*Hospodinova láska od věků pro všechny, kdo se ho bojí.*)
 Ev.: Mk 6,1–6
Slovo na den: Do svého domova.

Čtvrtek 7. 2. – ferie
 1. čt.: Žid 12,18–19.21–24
 Ž 48(47), 2–3a.3b–4.9.10–11
 Odp.: 10 (*Vzpomínáme, Bože, na tvé milosrdenství ve tvém chrámě.*)
 Ev.: Mk 6,7–13
Slovo na den: Uzdravovali.

Pátek 8. 2. – nez. památka sv. Jeronýma Emilianiho nebo sv. Josefíny Bakhity
 1. čt.: Žid 13,1–8
 Ž 27(26),1.3.5.8b–9abc
 Odp.: 1a (*Hospodin je mé světlo a má spása.*)
 Ev.: Mk 6,14–29
Slovo na den: Co bych si měla žádat?

Sobota 9. 2. – nez. sobotní památka Panny Marie
 1. čt.: Žid 13,15–17.20–21
 Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6
 Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)
 Ev.: Mk 6,30–34
Slovo na den: Neměli čas ani se najíst.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

2. – 9. ÚNORA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 3. 2.		PO 4. 2.		ÚT 5. 2.		ST 6. 2.		ČT 7. 2.		PÁ 8. 2.		SO 9. 2.	
Antifona	1136	1262	1150	1278	1708	1924	1692	1907	1197	1329	1213	1346	1666	1883
Žalm	784	883	783	881	786	884	786	884	784	883	784	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1709	1926	1693	1907	1198	1330	1213	1346	1666	1883
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1214	1347	1229	1364
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	1214	1347	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1710	1926	1693	1908	1201	1334	1217	1351	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	691	780	1155	1284	1305	1447	1694	1908	1202	1334	1218	1351	1669	1886
Prosby	1140	1268	1155	1284	1711	1927	1694	1908	1202	1334	1218	1351	1655	1886
Závěrečná modlitba	691	780	1156	1284	1305	1447	1306	1449	1202	1335	1306	1449	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	1187	1318	1203	1335	1219	1353	1233	1369
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1221	1356	1236	1372
Závěrečná modlitba	691	780	1159	1288	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1222	1356	1236	1372
Nešpory:														
SO 2. 2.														
Hymnus	1300	1442	1145	1273	1160	1290	1714	1932	1698	1913	1207	1340	1223	1358
Antifony	1300	1442	1146	1274	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1224	1358
Žalmy	1300	1443	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	1302	1445	1149	1277	1164	1294	1717	1934	1701	1916	1211	1344	1226	1361
Ant. ke kant. P. M.	1303	1445	691	781	1164	1294	1305	1448	1701	1916	1211	1344	1227	1361
Prosby	1303	1445	1149	1277	1165	1294	1718	1936	1702	1917	1211	1345	1227	1362
Záv. modlitba	1298	1440	691	780	1165	1295	1305	1447	1306	1449	1212	1345	1306	1449
Kompletář:	1242	1379	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

ZIVOT EDITY STEINOVÉ

Andreas Uwe Müller - Amáta Neyerová

Z němčiny přeložila Jindra Hubková

Životopis jedné z nejvýznamnějších osobností 20. století. Představuje Editu (1891-1942) jako dítě ze židovsko-pruské obchodnické rodiny, jako bystrou studentku, ošetrovatelku ve vojenském lazaretu, nadějnou filosofku, profesorku, konvertitku, karmelitku a posléze oběť nacistické zvěle v plynové komoře v Osvětimi.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., A5, 248 stran, 249 Kč

IGNÁC Z LOYOLY A DĚJINNÉ POZADÍ JEHO SPIRITUALITY

Hugo Rahner • Z němčiny přeložila Isabela Oravová

Německý jezuita se zamýšlí ve volně pojatých esejích nad charismatem zakladatele řádu Tovaryšstva Ježíšova. Vysvětluje, jaký je rozdíl mezi jezuitou a mnichem, anebo proč jsou jezuité vždy obtížně začlenitelní do struktur svých diecézí. Zajímavé pasáže porovnávají Origena s Ignácem z Loyoly nebo Ignáce s Františkem z Assisi se staly již klasickými texty v učebnicích dějin spirituality.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o.
Brož., 130x205 mm, 112 stran, 120 Kč

SNADNÉ DOPROVODY PÍSNÍ Z KANCIONÁLU

Jiří Plhoň

Soubor snazších varhanních doprovodů k písním z Kancionálu. Jde o pomůcku určenou především samoučkům a začátečníkům. Všechny doprovody jsou hratelné i bez pedálu, rozpětí sopránů s altem a tenorů s basem nepřesahuje rozsah oktávy. U doprovodů je z úsporných důvodů uveden většinou pouze text první sloky. Pro snazší hratelnost jsou některé písně transponovány níž, než uvádí Kancionál.

Gloria Rosice u Brna • Vydání první, dotisk
Váz., A4, 160 stran, 290 Kč

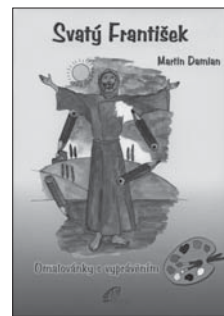
OMALOVÁNKY

SVATÝ FRANTIŠEK • OMALOVÁNKY S VYPRÁVĚNÍM

Text a ilustrace Martin Damian

Pro děti převyprávěný život sv. Františka z Assisi zachycuje některé momenty z jeho života - obnovení kostelíka v San Damiano, hlásání evangelia na ulicích měst, společenství prvňáčků, sv. Klára, setkání s vlkem, vytvoření prvního betléma. To vše je psáno s důrazem na jeho poselství lásky, odpuštění a pokoje mezi lidmi.

Paulínky
Brož., 165x235 mm, 16 stran, 38 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.